

అక్షయనామ సంవత్సరము : చాద్రపద మాసము

101

సంపాదకులు :

విద్యాన్ శ్రీ ఘోషి కృష్ణమూర్తి
అచార్యులు

సంపుటి 18

SEPTEMBER 1986

వరిసినచో

గృతవ

సమర్థ

శ్రీ శ్రీ

ప్రకాశకులు :

కె. సుబ్బారావు, అడిగ

అధ్యక్షులు

శ్రీ రామవేంద్రస్వామి వృందావన సమితి
హైదరాబాదు.

యజుర్వేద ఆధ్మిక మంత్రము

విశేష సంచిక

సంవత్సర చందా రు. 5-00

విడిపత్రిక : 50 పైసలు

శ్రీ రామవేంద్రస్వామి వృందావన సమితి
మరియు

శ్రీ భారత మాధ్యమ హామండలి,

బాగ్లింగంపల్లి, హైదరాబాదు-27

ఫోన్ : 85888

విషయసూచిక

1. ముఖ్యముగా గమనింపవలసిన అంశములు	8
2. యజుర్వేద ఔపాసన మంత్రములు - వైశ్వదేవము	5
3. యజుర్వేద ఆధ్మిక మంత్రము	9

కవిత్రయ హైదరాబాదు బాగ్లింగంపల్లి

శ్రీ రామవేంద్రస్వామి వృందావనసమితి

పరమంగా శ్రీ కె.సుబ్బారావు అడిగనారితే

ముందుమాట

ఈ రోజులలో మన యాంధ్ర దేశమున నాభిక్షములు చేయించు మాధ్య పురోహితులు వారి ఆరుదై పోయినారు. ఇందువల్ల శ్రద్ధాసక్తులతో పితృకార్యములు చేయువారలకు చాలా సుఖ్యుండి కలుగు చున్నది. కొన్ని ప్రాంతములలో విదిలేక నదైత పండితుల నాహ్వానించుట చున్నది. అట్టి వారికి మన మత సాంప్రదాయానుసారముగా మంత్రములు రానందున కర్మఫలము సంపూర్ణముగ కలుగుట లేదు. మన మతానుసారము, అభిక్ష మంత్రముల పుస్తకములు లభించుటయు లేదు. నాలుగు దశాబ్దముల వెనుక పితాపురవాస్తవ్యులైన కీ॥శే॥ హుండి రామారావు పంతులు వారిచేత యామంత్రములు సంగ్రహింపబడి రామచంద్రపురమున ముద్రింపబడి యుండెను. కాని ఆ పుస్తకము లిప్పుడు దొఱకుట లేదు. మార్గ సాంప్రదాయానుసారముగ అభిక్ష మంత్రములను ముద్రింపమని గోరుచు మాకు అనేక చోట్ల నుండి ఉత్తరములు వచ్చినవి. మా పాఠకుల కోరిక మేర మేము గత సంవత్సరము ఇదే మాసములో ఋగ్వేద అభిక్ష మంత్రములను ముద్రించితిమి. ఈ విశేష సంచికతో యజుర్వేద అభిక్ష మంత్రమును ముద్రించు చున్నాము.

సంపాదక బృందము

ముఖ్యముగా గమనించవలసిన అంశములు

1 పితరులు దేవలోకములో నున్నయెడల అగ్ని కరణమువలనను, స్యర్థమందున్న యెడల బ్రాహ్మణ భోజనము వలనను, యమలోకమందున్న యెడల పిండదానమువలనను, నరకమందున్న యెడలవికిరము వలనను, మనుష్యలోకములో నున్నయెడల దక్షిణ వలనను, అసురులుగా నున్నయెడల భూరి భోజనము వలనను తృప్తిపొందుదురు.

2. మినుము లేని శ్రాద్ధము, పాత్యజము లేని శ్రాద్ధము, మంత్రములేని శ్రాద్ధము, దక్షిణలేని శ్రాద్ధమున్న వ్యర్థము.

3. విశ్వేదేవతలవరనగా

1. ఆధానమందు కరుదములు
2. తీర్థశాస్త్రమందు ధూర్జిలోచనములు
3. పారబ్రాహ్మణశాస్త్రమందు దనురుచిలు
4. సహపేద శాస్త్రమందు కాలకామకులు
5. ప్రత్యాజ్ఞికమందు పురూరవ ఆద్రవులు
6. మహాలయములో - పురుకుత్తులు.
7. నాందీ శాస్త్రమందు - సత్యవసులు.

7. నాందీ శార్దూమందు-సత్కవసులు.

4. పవిత్రమునకు ప్రేరితి పెట్టుకొనేవారయము 2
గుళముచందవలెను. ముడి 1 అంగుళముచందవలెను.

గమ 4 అంగుళములుండవలెను.

5. కూర్చున్న దర్శన శ్రాద్ధమునందు 5 దర్శన
ఉండవలెను. ప్రహర్షణిక్రమునకు 7 దర్శనలుండవలెను.
అభయమునకు 9 దర్శనలుండవలెను. షోడశము
13 దర్శనలుండవలెను. యజ్ఞకర్మకు 32 దర్శన
ఉండవలెను.

రే. సక్యదాచ్చిన్న దర్పణ ఒక్కొక్కటి 21 అంగు

శముల పొదుగుగంటి చిగుళ్ళు యెండనివిన్ని 101
దర్శనండవలెను.

7. గోత్రసామములు చెప్పవలసినదోట్లు:- 1. సంక
ల్పము, 2. కణమందు 3 స్యాగతము, 4. అర్చ
మందు 5 ఆననమందు 6 ఆవాహనమదితా, 7. అగ్నికా
మందు 8 పిండదానమందున్న అక్షయాదుష్కృష్టాంశైరిత్యు
చెప్పినప్పుడున్ను.

8. విభక్తి వివరం:- ఆవాహన, ప్రత్నవద్వి
అన్నప్రదు ద్వితియా విభక్తి, త్యక్తంలోను పింద
దానంలోను పార్వణ పూజలోను చతుర్థివిభక్తి, సంకం
మందు అశ్వయత్తుష్టిరస్తు అనుచోట, షష్ఠీవిభక్తి,
తక్కినచోట్ల సంబోధన విభక్తిన్ని చెప్పవలెను.

౪. ఇందులోని సంకేతాక్షరముల యర్థము

ਭਾ = ਭਾਰਤੀ

ర = రమణ

ము = ముఖ్యపాఠార్థ

ప = పదుము

ॐ ॥ ॐ ॐ ॐ ॐ

శా = శాసనము

స....మి = సమర్థయామి

10. ప్రత్యాభిమునకు వలయు సామగ్రి

1. దర్శన (ప్రవృత్తములు, కూర్చి దర్శనములు.
సకృదాచిన్నములు అనగా పాఠ్యమునకు దర్శనము)

2. ଶିକ୍ଷା

3. యవలు (బియ్యము)

4. అర్చనపాత్రలు

ర. బోజనరావు వల్ల

6. దొన్నెలు (దొప్పలు)

7. భోక్తలకు వస్త్రములు

8. గంధము, అంగారము

9. తాంబూలములు

10. దక్షిణలు

11. నిర్మూల్య తుంసీదశములు

12. పాత్రాగ్రామ తీర్థము
(నైమిష్య)

13. (చెక్కరతి) సమీక్షలు

14. ముము 15. గోత్రాణాం

16. భక్త్యభిషేకములు.

ఇతర విషయములు

ఇందు పితృ శ్రాద్ధమును గురించియే వ్రాయబడి నది. తదితర మాత్రాది శ్రాద్ధములయందు పితాది బద్ధములకు బదులు మాత్రాది శబ్దములును ఆయా లింగ విభక్తునును మాత్రమే మాతృకౌని చెప్పకొన వలసి యుండును. మిగిలిన మంత్రతంత్రము లన్ని యను అన్ని శ్రాద్ధములకు సమానముగనేయుండును.

ఉదాహరణము :- మాతృ శ్రాద్ధమునకు ఇందు చెప్పబడిన "పితృపితామహ ప్రపితామహానాం....గోత్రాణాం....శర్మణాం" అను దానికి బదులు "మాతృ పితామహ ప్రపితా మహానాం....గోత్రాణాం....దాయానాం" అని చెప్పకొనవలయును. తదితర విభక్తి శబ్దములందు కూడ నిట్లే మార్చి చెప్పకొన వలయును. ఎట్లన "పితరం...గోత్రం...శర్మణం" అనుదానికి బదులు "మాతరం...గోత్రం....దాయాం, అని చెప్పకొనవలయును. ఈ విధముగనే మాతామహ (తల్లితండ్రి) మాతామహి (తల్లితల్లి) శ్రాద్ధములకు కూడ చెప్పవలయును. ఎట్లనగా "మాతామహ మాతః పితామహ మాతః ప్రపితామహానాం....గోత్రాణాం... శర్మణాం" అనియును "మాతామహ మాతః పితామహ

మాతృప్రపితామహానాం....గోత్రాణాం....దాయానాం" అనియును చెప్పవలయును. ఇతర విభక్తి శబ్దములు కూడ పైవలెనే మాతృకొనవలయును.

అన్నగారి ఆధికమునకు "జ్యేష్ఠ భ్రాతృ పితృపితా మహానాం" అనియును, సంతానము లేని భర్త ఆవ రించు భార్య ఆధికమునకు "(జ్యేష్ఠ) భార్య మాతృ పితామహానాం" అనియును సంతానములేని స్త్రీయొక్క భర్త ఆధికమునకు "యజమాన్యాః భర్తృతత్పితృ పితా మహానాం" అనియును సంతానము మీద కర్తవ్యముంచి యితరులు ఆవరించు ఆధికములకు యజమానస్య లేక యజమాన్యాః పితృ లేక మాతృః అని చెప్పవల యును. తండ్రి తండ్రి జీవించియుండగా పితృశ్రాద్ధ మావరించు కర్త "అస్మత్ పితృపితృ ప్రపితామహా నాం....గోత్రాణాం....శర్మణాం" అని పితామహ శబ్దమునకు బదులు పితృశబ్దమునే చెప్పవలయును. అనగా పితృనామము రెండు పర్యాయములును ప్రపితా మహ నామము ఒక పర్యాయమును ఉచ్చరింపవల యును. అన్ని శ్రాద్ధములందును గోత్ర శబ్దమునకు ముందు ఆయా కర్తలయొక్క గోత్రమును, శర్మణాం లేక దాయానాం అనుదానికి ముందు ఆయా నామము లను ఉచ్చరింపవలయును. (ఉదా:- గోత్రాణాం అను చోట కాశ్యపన గోత్రాణాం లేక హరితన గోత్రాణాం అనియును, శర్మణాం అనుచోట.... కేశవ, నారా యణ మాధవ శర్మణాం అనియును దాయానాం అను చోట సీతా బాలయమ్మ, లక్ష్మీ బాలయమ్మ, సరస్వతీ బాలయమ్మ దాయానాం అనియును చెప్పవలెను.

విభక్తి నిర్ణయము

శ్లో॥ సంకల్పాసన యోష్ఠ వ్యీ ద్వితీయావాహనేతదా।

పిండదానే చతుర్థిపాద్యే షాస్సంబుద్ధయస్మృతాః సంకల్ప ముండును ఆసనమిచ్చు సమయంబునను, షష్ఠీవిభక్తిచెప్పవలయును. ఆవాహనముండు ద్వితీయా విభక్తి చెప్పవలయును పిండదానముండు చతుర్థి విభక్తియును, మిగిలిన చోట్ల సంబుద్ధియును చెప్ప వలయును.

యజుర్వేద బొపాసన మంత్రం

సద్యస్సంధానం

రెండుసార్లు అవమనం చేసి, ప్రాణాయామం చేసి సంకల్పనా చేయవలెను:

ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం పుణ్యతిథౌ, యజ్ఞ పుడపాంతర్యామి భారతీరమణ ముఖ్యప్రాణాంతర్గత హరిజీపతి శ్రీ పరశురామ పీత్యర్థం మమ అంతరి తస్య విచ్చిన్న స్వోపాసనాగ్నిం సద్యస్సంధాస్యే!

(అని యొక సమిధ తీసికొనవలెను.)

ఓం ఉపావరోహ జాతవేదః పునస్త్యం దేవోభ్యో హవ్యం వహనః ప్రజానన్! ఆయుః ప్రజాగ్ం రయి మస్మాను దేహ్యః జస్త్రో దీధిహనోదురో జేహః ।

(అని అగ్ని హోత్రంలో ఆ సమిధ వేసి ఆ అగ్ని హోత్రమును)

ఓం భూర్భువస్వరోం!

(అని బొపాసన చేయు స్థంమందుంచవలెను. తరువాత అగ్నిని ప్రార్థించవలెను.)

ప్రార్థనమంత్రము :- చత్వారి శృంగాతయో అన్య పాదాద్యే శీర్షే సప్తహస్తాసో అన్యః । త్రిధాబద్ధో వృషతోరోరవీతి మహాదేవో మర్త్యాగ్ం అవివేశ । స్వాహంతు దక్షిణ పార్శ్వేదేవీం వామస్వధాంతదా, త్రిధస్త్విజిహవస్తైస్తు శక్తిమన్నం సృచంస్రువంః తోమ రంవ్యజసం వామైహ పురతస్ప్రాతంతు ధారయన్ । మేషాహూతం జటాదర్థం గౌరవర్థం మహాజసం భూమ

ధ్వజం రోహితాక్షం సప్తార్చింస్సర్వ కామదంః అలక్ష్మ్యా దిముఖ మాసీనమేవంధ్యాయేద్ధురాశనం!

(జట్టగ్నిని ద్యానించి)

ఏషహిదేవః ప్రవిశోను సర్వాః పూర్వోహవిష్టాన్త్యం న ఉగర్వే అంతః! సవిజాయమానః సజనివ్యమాజః । పత్యజ్మాతా నీవృతి విశ్వతోముఖః! ప్రాజ్ఞాభాగ్నిమ మాభిముఖోభవ । సుమఖోభవ! సుప్రసన్నోభవ! యదోక్త జిహ్వయాహ విర్భుహణ!

(అని ఉదికం అగ్నికి తూర్పుదిక్కునః అక్షతలు పడమర దిక్కున వేయవలెను. తరువాత)

ఓం భూడ్భువస్వః తత్సవితురేణ్యం భర్గోదేవస్య దీమహి దీయోయోనః । ప్రచోదయాత్ ।

(అని అగ్నిహోత్రమునకు చుట్టు నీళ్ళుచల్లి తూర్పు దక్షిణం పడమర ఉత్తరం నాల్గుదిక్కులను చేతితో తుడిచి దియ్యం 1 తూర్పు 2 అగ్నేయమూల 3 దక్షిణం 4 నైరుతిమూల 5 పడమర 6 వాయవ్య మూల 7 ఉత్తరం 8 ఈశాన్యమూల యీ యేనిమిది చోట్లను । కమంగా)

1 అగ్నేయేనమః 2 హతవహోయనమః 3 హలా శినేనమః 4 కృష్ణవర్మనే నమః 5 దేవముఖాయ నమః 6 సప్తజిహ్వాయ నమః 7 వైశ్వానరాయనమః 8 జాతవేద సేనమః ।

(అని దియ్యం వేయవలెను. తరువాత అగ్నిహోత్ర మునకు తూర్పున)

అదితేనుమన్యస్య ।

(దక్షిణమున)

అనుమతేను మన్యస్య ।

(పడమర)

సరస్వతేనుమన్యస్య । దేవసవితః ప్రసువ ।

(అని, ఉత్తరం మొదలొకని చుట్టూ పరివేచన
య్యెను. తరువాత మామిడాకుతో నెయ్యి తీసుకొని)
(పోడక సంస్కారార్థం వైష్ణవాన్ని
హృతి హోమం కరివ్వె).

భూస్వాహా । అగ్నయే శ్రీ అనిరుద్ధాయైదం
నమమ । ఓం భువస్వాహా । వాయవే శ్రీ ప్రద్యుమ్న
యైదం నమమ । సువస్వాహా । సూర్యాయ శ్రీ సంక
ర్షణాయైదం నమమ । భూర్భువస్సువస్వాహా । ప్రజా
పతయే శ్రీ వాసుదేవాయైదం నమమ ।

(అవి హోమములు చేయవలెను.)

—:ప్రాయశ్చిత్తాహతులు: —

1. అయాశ్చాగ్నేస్యనభిక స్తీక్ష్ణ సత్కమిక్ష్వమయా
అసి । అయసామనసాధ్యతో యసాహవ్యమూహీషై
యానోధేహ భేషజ్గస్వాహా । అయసెగ్నయ ఇదం
నమమ । 2 మహాహవిర్దేతా సత్కహ విరధ్యర్యః ॥
అచ్యుత పాణా అగ్నిత్ । అచ్యుతమనా ఉపవత్రా ।
అనాధృవ్యశ్చాప్రతి ధృవ్యశ్చ యజ్ఞస్యాభిమరౌ ।
అయాశ్చ ఉద్ధాతా వాచస్పతి హృద్విధేనామన్ । విధే
మతేనామ । విధే స్త్ర్యమస్మాకం నామ । వాచస్పతి స్తోమ
మపాత్ । మార్తే వ్యస్తంతుచ్చేదిమా మనుష్యః । నమో
దివెనమః పృథివ్యైస్వాహా । అగ్నయే మహాహవి
ర్దేత ఇదం నమమ । సర్వప్రాయశ్చిత్తార్థం వ్యాహృతి
హోమంకరివ్వె । భూస్వాహా । అగ్నయే శ్రీ అని
రుద్ధాయైదం నమమ । భువస్వాహా । వాయవే శ్రీ ప్రద్యు
మ్నయైదం నమమ । స్వస్వాహా । సూర్యాంతర్గత

సంకర్షణాయైదం నమమ । ఓం భూర్భువస్సువస్వాహా ।
ప్రజాపతయే శ్రీ వాసుదేవాయైదం నమమ ।

ఔపాసనం.

(అదమనం, ప్రాణాయామం. సంకల్పమున్ను
చేసి)

ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం పుణ్యతిథౌ, యజ్ఞ
పురుషాంతర్యామి హరిణీపతి శ్రీ పరశురామ ప్రీత్యర్థం
పూర్వేద్యుః సాయమౌపాసన హోమం అద్యైపాత
రౌపాసన హోమంద హోవ్యై । అంతరితగ్ం రక్షిం
తరితా ఆరాతయః । తండులాన్యభిహర్యః ।

(హోమంచేసే బియ్యముమీద అభిగూరం చేయ
వలెను.)

జ్వరితాత్మజెన తండులాన్యవద్యుత్తః ।

(యెండిన దర్ప కొల్చి ఆ బియ్యముమీద తిప్పి
ఆ బియ్యములో కొంచెము కొంచెము తీసికొని)

అగ్నయేస్వాహా । అగ్నయే శ్రీ అనిరుద్ధాయైదం
నమమ । అగ్నయే స్వీష్టకృతేస్వాహా । అగ్నయే స్వీష్ట
కృతం ఇదం నమమ । సూర్యాయస్వాహా । సూర్యాయ
సంకర్షణాయ ఇదం నమమ । అగ్నయేస్వీష్టకృతే
స్వాహా । అగ్నయే స్వీష్టకృత ఇదం నమమ ।

(అని నాల్గసార్లు హోమము చేయవలెను.)

అహతి సంసర్గదోష ప్రాయశ్చిత్తార్థం వనస్పతి
హోమం కరివ్వె । యత్రవేత్త వనస్పతే దేవానాం
గుహ్యే నామాని । తత్రహ వ్యానివామాయస్వాహా ।

(అని యొక సమిధ హోమము చేయవలెను)

సర్వప్రాయశ్చిత్తార్థం వ్యాహృతి హోమంకరివ్వె ।
ఓం భూర్భువస్సువస్వాహా । ప్రజాపతయే శ్రీవాసు
దేవాయైదంనమమ । అదితేన్యమగ్గస్వాః । అనుమతేన్య
మగ్గస్వాః । సరస్వతేన్యమగ్గస్వాః । దేవసవితః
ప్రసాహిః ॥ చతుస్సాగర పర్యంతం గోదావరీ

తెట్టః శుభం భవతు !.....ప్రవరానిత.....
 గోత్రాహంభో అలివాదయే || బౌపాసన హోమసాధు
 జ్ఞార్థం అనాజ్ఞాత త్రయమంత్ర జపంకరిష్యే ।
 "అనాజ్ఞాతం యదాజ్ఞాతం యజ్ఞస్య క్రియతే మిదు ।
 అగ్నేతదస్యకల్పయత్వగ్ం హి వేత్తయథాతథం । పురుష
 సంమితో యజ్ఞోయజ్ఞః పురుష సంమితః । అగ్నే
 తదస్యకల్ప యత్వగ్ంహి వేత్తయథాతథం । యత్పాక
 త్రామనసా దీనదక్షాణయజ్ఞస్య మన్వతేమరూసః ।
 అగ్నిష్టద్ధోతాక్రతు విద్విజానస్య జిహ్వాదేవాగ్ం ఋతు
 శోయజాతి । వైశ్వానరాయ విద్మహేలా రీరాయధీ
 మహి । తం నో అగ్నిః ప్రచోదయాత్ ।"

(అని పదిసార్లు జపము చేయవలెను.)

హోమంతే యజ్ఞ పురుషాంతర్యామి శ్రీపరశు
 రామాయనమః । గంధాక్షతాన్ సమర్పయామి । ధూప
 దీపానంతరం నైవేద్యం సమర్పయామి । ఓం
 ప్రాణాయస్వాహ । అపానాయస్వాహ । వ్యానాయ
 స్వాహ । ఉదానాయస్వాహ । సమానాయస్వాహ ।
 బ్రహ్మణేస్వాహ ।

(అని నేతితో హోమంచేయవలెను.)

తాంబూలం సువర్ణ దక్షిణాం సమర్పయామి ।
 మంత్రపుష్పంసమర్పయామి । ప్రదక్షిణసమస్కా
 రాంత్సమర్పయామి । యస్యస్మృత్యాచనామోక్త్యా

తపోహోమక్రియాదిషు । న్యూనం సంపూర్ణతాయాది
 సద్యోపదేశమమ్యతం । అనెన తాత్కాలిక బౌపా
 సన హోమెన భగవాన్ । భారతీరమణ ముఖ్య
 ప్రాణాంతర్గత శ్రీపరశురామప్రియతాం । శ్రీకృష్ణా
 ర్పణమస్తు ॥ బృహత్పామక్షత్ర భృద్వృద్ధ వృష్ట్యం
 త్రిష్టభోజస్సువితముగ్రపీరం । ఇంద్రస్తోమేన సంవద
 తేన మధ్యమిదం వాతెనసగరణరక్ష ।

(అని రక్ష ఉంచుకొనవలెను.)

∴ ఆత్మారోపణమంత్రం :-

యాతే అగ్నే యజ్ఞ యతనూత ఏహ్యరో హత్మా
 త్మాన షేద్యావసూ నికృణ్వన్న స్మైదర్యాపురోఽఽ
 యజ్ఞోభూత్యా యజ్ఞమాసీదస్యాం యోసిం జాతవేదో
 భువ ఆజాయమానః స్యక్షఏహి ॥

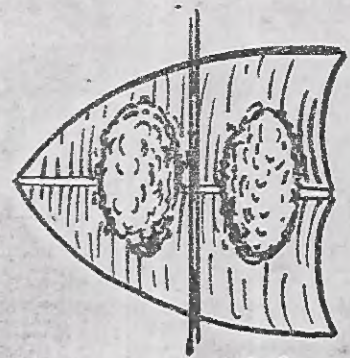
—: వై శ్వ దే వం :—

ఆవమ్య-ప్రాణాయామం కృత్వా సంకల్ప్య-
 ఏనంగుణ నిశేషణ విశిష్టాయాం పుష్కరిథౌ । యజ్ఞ
 పురుషాంతర్యామి శ్రీ పరశురామ ప్రీత్యర్థం । వైశ్వ
 దేవ హోమాఖ్యం కర్మకరిష్యే । శుద్ధోదతెన
 గాయత్ర్యా అగ్నిమభిరః ప్రదక్షిణం త్రిఃపరిమృజ్య ।
 పరిషిచ్య । ఆలంకృత్య ।

(పైని వ్రాసినట్లు చేయవలెను.)

వైశ్యదేవ

అగ్ని
అంతర్గత హరణీపతి
పరశురామం

అన్నపాత్ర ఆజ్యం

ద్విభాజ్య - దర్పలు

అంగరవర్ణమధితోందఃపాః ప్రథాధిర్యాప్తం
పరశ్చదగనుర్గరమేక పీరంధ్యామేదజైక పురుహూత
ముఖైఃస్తువద్విరాపీత మాత్య పదపీం ప్రతిపాద
యంతం । అన్నమధిమార్య । అగ్నావతిశ్రిత్య । ఉద
గుద్వాస్య ॥ “ఓం ఓం నమోనారాయణాయస్వాహ ।
నారాయణాయేదం నమః ।”

(అని 8 సార్లు హోమము చేయవలెను.)

“ఓం క్షీం కృష్ణాయస్వాహ । కృష్ణాయేదం నమః ।

(అని 8 సార్లు హోమముచేయవలెను.)

ఓం సూర్యాయస్వాహ । సూర్యాంతర్గత సంక
ర్షణాయేదంనమః । ఓం అగ్నయేస్వాహ । అగ్న్యం
తర్గత అనిరుద్ధాయేదం నమః । విశ్వేభ్యోదేవేభ్యః
స్వాహ । విశ్వేభ్యోదేవేభ్య ఇదంనమః । ధృవాయ
భూమాయస్వాహ । ధృవాభూమాయేదం నమః ।
ధ్రువక్షితయే స్వాహ । ధ్రువక్షితయ ఇదంనమః ।
అమ్యతక్షితయేస్వాహ । అమ్యతక్షితయ ఇదంనమః ।
అగ్నయే స్విష్టకృతయే స్వాహ । అగ్నయే స్విష్ట
కృతయ ఇదంనమః । చరిషీంఽహమి । ఓం భూస్వాహ ।
అగ్నయే శ్రీ అనిరుద్ధాయేదం నమః । ఓం భువ

స్వాహ । వాయవే శ్రీప్రద్యుమ్నాయేదం నమః ।
ఓం సువస్వాహ । సూర్యాంతర్గత శ్రీ సంకర్షణ
యేదం నమః । ఓం భూర్భువస్వస్వాహ । ప్రణా
పతయే శ్రీచాసుదేవాయేదం నమః । అచ్యుతాయ
స్వాహ । అచ్యుతాయేదం నమః । అనంతాయ
స్వాహ । అనంతాయేదం నమః । గోవిందాయ
స్వాహ । గోవిందాయేదం నమః । అచ్యుతానంద
గోవిందాయ స్వాహ । అచ్యుతానంద గోవిందా
యేదం నమః । అదితేన్యమగ్న్యంస్థాః
అనుమతేన్యమగ్న్యంస్థాః । సరస్వతేన్యమగ్న్యంస్థాః । దేవ
సవితుఃప్రాసాపి । హోహంతే శ్రీపరశురామాయనమః
షోడశోపచారపూజాం సమర్పయామి ॥ యస్యస్మృ
త్యాచ నమోక్త్యా తపోహోమక్రియాదిషు । న్యూనం
సంపూర్ణతాం యాతి సదోష్ఠవందే తమమ్యుతం మంత్ర
హీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం జనార్దన యత్కు
మయాదేవ పరిపూర్ణంతదస్తుమే । అనెన వైశ్య
దేవ హోమేవతగవాన్ శ్రీపరశురామ ప్రియతాం
శ్రీశృష్టార్పణమస్తు.

యజుర్వేదోపాసనం సంపూర్ణం.

యజుర్వేద ఆర్థిక మంత్రము

దేవతాభ్యః పితృభ్యశ్చ మహాయోగిభ్య ఏవచ |
 నమస్త్యరామైస్యాహయై నిత్యమేవ నమోనమః |
 (అవమనం జేయవలెను. తరువాత పవిత్రం దరిం
 చవలెను.)

(మంత్రం) చరణం పవిత్రం వితరణం పురాణం
 యేనహస్తరథిదుష్కృతాని | తేన పవిత్రేణగుధైవ
 హృతాఽరిపాపాన్న మాతంతరేషు |

(ప్రాణాయామం తేనీ సంకల్పం చెప్పకొని)
 ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయం వుజ్జాతిథౌ శ్రీ విష్ణు
 వైష్ణవ వంశసన్నిధౌ |
 (అపసవ్యం)

అస్మద్విత్రంతర్యామి (లేక మాత్రంతర్యామి)
 భారతీరమణ మఖ్యప్రాణాంతర్గత శ్రీమజ్జువార్ధన
 వాసుదేవ ప్రీత్యర్థం అస్మద్విరుః (లేక వాతుః) ప్రాణి
 సాంవత్సరిక మృతాహాభ్యాన్న క్రార్థ కర్మకరిష్యః
 మాణః ఆదావాత్మగృహ ద్రవ్యభద్యర్థం |
 (సవ్యం)

ప్రాయశ్చిత్త సూక్త మంత్రపఠనం కరిష్యే |
 (వియ్యం నీళ్ళు వదలి వలెను)
 (అపసవ్యం)

(త్రిలోదకంచ కరిష్యే |
 నువ్వులు నీళ్ళు వదలి వలెను.
 (సవ్యం)

బ్రాహ్మణవరణం కరిష్యే | పురుషవాద్రవ
 సంజ్ఞిక విశ్వదేవానాం స్థానైశ్చ యాక్షణః కర్తవ్యః |

(కూర్పు ముఖంగా విశ్వదేవస్థానంలో (బ్రాహ్మ
 ణుని కూర్చుండబెట్టవలెను. లేకపోతే) అకువేసి దాని
 మీద పవిత్రం వుంచవలెను.)

ఓం తథా |
 (అని బ్రాహ్మణుడనవలెను.)
 (అపసవ్యం)

అస్మత్ పితృపితృమహ ప్రపితా మహానాం....
 శర్మణాం... గోత్రాణాం వసుకురాదిత్య రూపాణాం
 తదంతర్యామి భారతీరమణ మఖ్యప్రాణాంతర్గత
 ప్రద్యుమ్న సంకర్షణ వాసుదేవానాం స్థానైశ్చ యాక్షణః
 కర్తవ్యః |

= (ఉత్తర ముఖంగా పితృస్థానంలో (బ్రాహ్మణుని
 కూర్చుండబెట్టవలెను. లేకపోతే) అకువేసి దానిమీద
 పవిత్రం వుంచవలెను.)

ఓం తథా |
 (అని బ్రాహ్మణుడు అనవలెను.)
 (సవ్యం)

ఇదంతేపాత్రం సనవిత్ర మింద్రపిపాసోమ మేతా
 శతకతో |

(అని కలశము ఉంచవలెను.)

ఇమంమెగంగె యమునె సరస్వతి | శుక్రుదిస్తోమం
 సపతా పరుష్టిమా | అసిక్వియా మరుద్వృధే వితస్త
 యార్థీక్షియే శ్రుణుహ్యోమ సోమయా |

✓ యివే సిద్ధాంతావాదాదుల ముందుముద్రః

నిర్బోధస్వరూపాపానాం పవిత్రమృషిస్మృతం ।

(అని కలకంఠో బియ్యం వేయవలెను)

(అపసవ్యం) ✓

✓ తిలోసి సోమదెవత్కగోసవోదెవనిర్మితః । తర్పకః
సర్వ దెవానాం పితృణామపి సర్వదా । ప్రత్యవద్మి
ప్రత్యస్వధవహ్నిచిత్వానిర్మాలోకాన్ పిణయాహినః
స్వధానమః ।

(అని కలకంఠో తింబ వేయవలెను)

✓ కొండాత్కండాత్పరోహంతిపరుషః పరుషఃపరి ।

(అని కలకంఠో తులసిపువ్వుములు వేయవలెను.)

(సవ్యం) ✓

✓ శరాసః కుశసాదర్పా సః ।

(అని కలకంఠో కూర్ప వేయవలెను.)

✓ హిరణ్యరూపః సహిరణ్యసం దృగపాన్నపాత్యై
దుహిరణ్య వర్జః ।

(అని కలకంఠో నొక డబ్బు వేయవలెను.)

(సవ్యం) ✓

✓ గంధద్వారాం దురాధర్షాం నిత్యపుష్టాం కిరీషిణీం ।
ఈశ్వరీం సర్వభూతానాం తామిహోపహ్యయోశ్రియం ।

(అని కలకంఠో గంధం వేయవలెను.)

(అపసవ్యం) ✓

✓ యః ఫలిన్యా అపలా అపుష్పాయాశ్చపుష్పిణీః ।
బృహస్పతి ప్రసూతాస్త్రానోముంచం త్వం హసః ।

(అని కలకంఠో నొక చిన్నపొక చెక్క వేయ
వలెను. తరువాత)

(సవ్యంగా) ✓

(కలకం మీద చేయియుంచి)

ఓం నమోనారాయణాయ ।

అని 12 సార్లు ఒపించి పురుషసూక్తంతో 8-4
ఋక్కులు చదువ వలెను.

నవా సుకర్మత నారాయణ ఋషిః । పురుష దేవతః
అనుష్టుప్ చందః । అంత త్రిష్టుప్ చందః । శాద్ధాశికార
సంపత్కర్తం జపే వినియోగః

✓ ఓం సహస్ర శీర్షా పురుషః సహస్రాక్షః సహస్ర
పాత్ । సభూమిం విశ్వతో వృత్వాత్కృతివృద్ధాంగులం
పురుష ఏవేదం సర్వం యద్భూతం యచ్చ భవ్యం ।
ఉతామృతత్య స్వేకానో యదన్నే నాతిరోహతి ఏతావా
సవ్యమహమాతోఽఖ్యాయాంశ్చ పూరుషః । పాదోస్య
విశ్వాభూతాని త్రిపాదస్యామృతం దివి త్రిపాద్ధూర్వ్య
ఉద్దైత్ పురుషః పాదోస్యేహ భవాత్పురుః । తతో
విశ్వజ్ఞో వ్యక్రామత్ సాశనా నశనే అపి॥

— (తరువాత కుక్కుండసూక్తంలో కొన్ని ఋక్కులు
చదువవలెను. అవేనగ)

✓ ఓం కూక్కుండైర్తు మయాద్వ్యైః పూత ఇవమన్యైః
యదానైనో యదాబ్రూణిహైవమేషభవతి యోఽయోనో
రెతస్సిందతి యదద్యాచీనమెనోబ్రూణి హత్యాయా
స్తస్మాన్మువ్యతె యావదెనోదీక్షాముపైతి దీక్షితవితైః
సతతిజహోతి । తిస్సోరాత్రీర్దీక్షితో భవతిత్రిపదా
గాయత్రీ గాయత్ర్యా ఏవాత్మానంపునీతైః । సమాగం
సమశ్చీయాన్నస్త్రి యముపెయాన్నోపహాసిత జుగు
పైతాన్యతాత్ । శారీరంమే హృషీకేళ పుండరీకాక్ష
మానసం సాపం ప్రళమయాద్యత్సంవాక్కురం మమ
మాధవ ।

(అని కలకంఠోని నీరు ఉద్ధరణితో తీసికొని
రెండు దర్పంతో తన మీద చల్లుకొనవలెను. మరం
నుద్ధరణితో నీరు తీసికొని అందులో కొంచెము బియ్యం
కొంచెం నువ్వులున్న వేసికొని ఆ నీరు చేతిలో వేసు
కొని)

✓ (అపసవ్యం)

✓ పుండరీకాక్ష పుండరీకాక్షః ।

(అని లంకా ద్వీపముననున్న పరివారము)

(సవ్యం) ✕

(రెండు దర్బారులున్న కొంచెవియునును దేవుని పెట్టెయొద్దకిందవేసి)

శ్రీ నారాయణాయనమః ।

(అని దేవునికిన్ని)

శ్రీవాయు మానుమదీనుమర్వాణార్యభోజనమః ।

(అని ప్రాణమూర్తికిన్ని నమస్కారము చేయవలెను. పవిత్రం పెట్టుకొని)

(అపసవ్యం) ✓

పితృకర్మవాద్య అస్మత్పిత్రం తర్వామిదః ।

(సవ్యం) ✓

✓ విశ్వ దేవాంతర్వామిదః శ్రీమజ్జనార్దన వాసుదేవస్య సమారాధనం కరిష్యే ।

(అని దియ్యం నీళ్లు వదలవలెను.)

కురుష్య । ✓

(అని భోక్తంనవలెను. తరువాత దర్బారుకట్ట దబ్బున్న పట్టుకొని భోక్తంకు ప్రదక్షిణము చేయుచు నీ క్లోకము చదువవలెను.)

శ్లో॥ ఆదివ్యాధిహరం నౌదాంమృత్యుదారిద్ర్యనాశనం

శ్రీపుష్టికీర్తిదంవందేవిప్రశ్రీపాదపంకజం ।

సమోద్రహ్మజ్యోదేవాయ గోబ్రాహ్మణసాతాయచ ।

జగద్ధితాయ కృష్ణాయ గోవిందాయనమోనమః ॥

సమోదేవేభ్యః ।

(అపసవ్యం) ✓

✕ స్వరాపితృభ్యః । అర్చుర్నితః ప్రాతిపాంతర్వరిక మృతాహోభ్యాన్నశ్రాద్ధం కర్తుంమమ అధికారసంపద స్త్రితి భవంతోబ్రువంతు ।

(అని కర్త అనవలెను.)

సవ్యం

(అని భోక్త అనవలెను. కర్త నువ్వులు నీళ్లు వదలవలెను.)

(సవ్యం) ✓

కాశ్యముఖ్యకారో స్త్రితిభవంతో బ్రువంతు ।

(అని కర్త అనవలెను.)

ముఖ్యకారోస్తు । ✓

(అని భోక్త అనవలెను. కర్తదియ్యం నీళ్లు వదలవలెను.)

(అపసవ్యం) ✓

పాశాదీనాం శ్రాద్ధహవిర్యోగ్యతా స్త్రితిభవంతో బ్రువంతు ।

(అని కర్త అనవలెను.)

పాశాదీనాంహవిర్యోగ్యతాస్తు । ✓

(అని భోక్త అనవలెను. కర్తదియ్యం నీళ్లున్న చటకంవంటమీద చల్లవలెను.)

(సవ్యంగా) ✓

ఓం ధూః ।

(అని తూర్పుముఖంగా ప్రాణాయామము సంకల్పమున్ను చేయవలెను.)

ఏవంగుణవిశేషణ విశిష్టాయాం పుణ్యాతిథౌ ।

(అపసవ్యం) ✓

✓ (దిగుత్తుగల శాశేదేసిపొదుగుగల అయిదుదర్బారు కట్టకట్టి, అకట్ట రెండుచేతులతోనుంచుకొని పితృదేవతల నాచాహన చేయవలెను. ఎట్టగ)

✕ అస్మత్ పిత్రంతర్వామి తారతీరమణ ముఖ్యప్రాదాంతర్గత శ్రీమజ్జనార్దనవాసుదేవ పితృభ్యం అస్మత్ పితృపితామహ ప్రదీకామహోహంగోబ్రాహ్మణ.... తర్మణాం వసుద్రాదిత్వయాపాదాం తదంతర్గత

సంకర్షణానుదేహనాం ।

(సవ్యం) ✓

పుహరవాద్రవ సంజ్ఞికవిశ్లేషాందేహనాంచ

(అవసవ్యం) ✓

అన్నిసహవిషాపార్యణవిధానెకాస్మత్ప్రతుః ప్రాతి

సాంవత్సరిక మృతహోమాన్ని క్రాద్ధంకరించుట :

(అని అదర్శలైడును జాగ్రత్తగావేరేయింక అకు మీద నుంచవలెను. యివి క్రాద్ధాంతమందు కావలసి యుండును.)

కుడవ్య ।

(అని తోక్తానవలెను.)

(అ) పదుపరి పాత్ర స్థానము

(3) →

(2) →

(1) →

దొప్పలు, చతురస్రమండలము

జలము తులసి పుష్పగంధ దక్షిణ తిల పూరిత కలశము

చతురస్రమండలము

(బ) పదుపరి పాత్ర స్థానము

(2)

(1)

దొప్పలు, చతురస్రమండలము

దర్శబ్రాహ్మణుల అసనము (మ)

కర్తృ అసనము

(సవ్యం)

పురుషావద్రవ సంజ్ఞికవిశ్లేషాం దేవానాం స్థానై
ఆవాహనీయార్థే షడోదత్ర । భవద్వీః షణ్ణప్రసాదః
కర్తవ్యః ।

(అని కర్త విశ్లేషేదేవస్థానభోక్తయొక్క శిరస్సు
మీద కొంచెము బియ్యమువేసి యొకదర్పతడిపి చేతి
కియ్యవలెను) (చటకశాద్ధంలో విశ్లేషేదేవస్థాన మందు
బియ్యము దర్పయుంచవలెను.)

అస్తుకరణీయః ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

(అపసవ్యం)

అస్మక్ పితృపితామహ ప్రపితామహానాం....
శర్మణాం....గోత్రాణాం....వసుర్బుధాచిత్కరూపాణాం
తదంతర్వామి భారతీరమణి ముఖ్యప్రాణాంతర్గత శ్రీ
ప్రహ్యమ్న సంకర్షణ వాసుదేవానాం స్థానే ఆహవని
యార్థే షడోదత్ర । భవద్వీః షణ్ణప్రసాదః కర్తవ్యః ।

(అని పితృస్థానమందున్న భోక్తయొక్క శిరస్సు
మీద నవ్వులువేసి దర్పతడిపి చేతికియ్యవలెను) చటక
శాద్ధంలో పితృస్థానమందు నవ్వులు దర్పయు నుంచ
వలెను.)

అస్తుకరణీయః ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

(సవ్యం)

అక్రొధనైః శాచరైః సకతం బ్రహ్మవాదిభిః ।
వితవ్యం భవద్విశ్చ మయాచక్రాద్ధకర్మణి ।

(అని కర్త అనవలెను.)

బ్రాహ్మణ పాదప్రక్షాళనం కరిష్యే ।

(అని కర్త బియ్యము నీళ్ళు వదలవలెను.)

కురువ్యః ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

(సవ్యం)

మొదటి పాఠము

(ఉత్తరంవైపున (చతురస్ర) వార్తలు పంకలుగాను)

(అపసవ్యం)

(దక్షిణంవైపు వానెడు యెడంలో గుండ్రంగాను
మండలములు చేయవలెను.)

(సవ్యం)

(ఉత్తరంవైపు (చతురస్ర) వార్తలపంకల మండ
లము మీద)

ఇమేయవాః ।

(అని కొంచెం బియ్యమున్ను)

ఇమోదర్భాః ।

(అని రెండు దర్పలున్ను)

ఇమాఅపః ।

(అని కూర్చోదకమున్ను వేయవలెను.)

(అపసవ్యం)

(పితృ పాద్యస్థానమందనగా గుండ్రని మండలము
మీద)

ఇమేతిరాః ।

(అని కొంచెము నవ్వులున్ను)

ఇమేదర్భాః ।

(అని మూడు దర్పలున్ను)

ఇమాఅపః ।

(అని కూర్చోదకమున్ను వేయవలెను.)

(సవ్యం)

(విశ్వదేవ భోక్తను) (చటకంలో విశ్వదేవ పవిత్ర
మును) ఉత్తరం వైపునున్న నలుపంకల మండలము
వైపుంచి)

పురుషావద్రవ సంజ్ఞిక విశ్లేషేదేవాః స్వాగతం ।

(అని బియ్యము రెండుదర్పలున్ను, భోక్త పాద
ములను స్పృశించి ఉత్తరవిక్రమకు పదవేయవలెను.)

సుస్వాగతం ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

పురూరవాద్రవ సంజ్ఞిక విశ్వదేవాః తదంతర్గత
శ్రీ అనిరుద్ధనారాయణ ఇదంపాద్యం ఇదంపా
పాద్యం ।

(అనిభోక్తపాదములమీద నుదకము వేయవలెను.)

సుపాద్యం ।

(అని భోక్త అనవలెను. కర్తభోక్తకు నమస్కా-
రముచేసి దర్పితో కొంచెము నెయ్యి తీసికొని భోక్త
యొక్క పాదములకురాచి.)

శుక్రమసిక్తోతిరసితేజోసి ।

(అని అనవలెను.)

దేవోవస్సవితోత్పూనాత్వచ్చిద్రేణ పవిత్రేణ వసో
స్సూర్యస్యరశ్మిభిః ।

(అని ప్రార్థనచేసి పవిత్రం తీసి భోక్తయొక్క
పాదములను కడుగవలెను.)

శంనోదేవీరభిష్టయ ఆపోభవంతు పీతయే శంయో
రభిస్రవంతునః । చరణం పవిత్రం వితతం పురాణం
యేన పూతస్తరతి దుష్కృతాని । తేన పవిత్రేణ
శుద్ధేన పూరాతిపాప్మానమరాతింతరేను ।

(అనిభోక్తయొక్క పాదములుకడిగి భోక్తను
స్వస్థానమందుంచవలెను.)

విష్టుర్విష్టుర్విష్టుః ।

(అని విష్టుస్మరణ చేయవలెను. పవిత్రంబెట్టుకొని)

(అపసవ్యం)

పితృపితామహప్రపితామహః గోత్రాః ...
శ్రామణః వసురుద్రాదిత్యరూపాః తదంతర్యామి తారతీ
యేణ ముఖ్యప్రాణాంతర్గత శ్రీప్రహ్లాదున్మ సంకర్షణ
వాసుదేవాః స్వాగతం ।

(అని కొంచెము నువ్వులు దర్పణన్న భోక్త
యొక్క పాదములను స్పృశించి దక్షిణదేవులకు పడ
వేయవలెను.)

సుస్వాగతం ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

ఇదంపాద్యం ।

(అని భోక్తయొక్క పాదములమీద నుదకం వేయ
వలెను.)

సుపాద్యం ।

(అని భోక్త అనవలెను. కర్త భోక్తకునమస్కా-
రించి దర్పితో కొంచెము నెయ్యి తీసికొని భోక్త
యొక్కపాదములకురాచి)

శుక్రమసిక్తోతిరసితేజోసి ।

(అని అనవలెను.)

దేవోవస్సవితోత్పూనాత్వచ్చిద్రేణ పవిత్రేణ వసో
స్సూర్యస్యరశ్మిభిః ।

(అని ప్రార్థనచేసి పవిత్రం తీసి భోక్తయొక్క
పాదములను కడుగవలెను.)

(సవ్యం)

శంనోదేవీరభిష్టయ ఆపోభవంతు పీతయే
శంయోరభిస్రవంతునః । చరణం పవిత్రం వితతం
పురాణంయేన పూతస్తరతి దుష్కృతాని । తేన పవిత్రేణ
శుద్ధేన పూరాతిపాప్మానమరాతింతరేను ।

(అని భోక్తయొక్కపాదములుకడిగి భోక్త
నుస్వస్థానమందుంచవలెను.)

విష్టుర్విష్టుర్విష్టుః ।

(అని విష్టుస్మరణ చేయవలెను. పవిత్రమునువిప్పి
పారవేసి పాదములనుకడిగికొని భోక్తలతలమనమును
కుదకమిచ్చి కర్త ఆచమనము చేయవలెను. ఆయిద
దర్పణ పవిత్రమువలె అనామికకు పెట్టుకొని

(సవ్యం)

పురూరవాద్రవసంజ్ఞిక విశ్వదేవాః భూచ్చుఃస్సువ
స్సావాస్తాంతర్యంతోవిష్టుః । అప్రేక్షితం
భవంతః ।

ఉపవిశామః ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

(అపసవ్యం)

పితృపితామహ ప్రపితామహః భూర్భువస్సువః
స్వధాస్తాం అజుంవోవిద్వరః । అత్రోపవిశంతు
భవంతః ।

(అని యొకదర్శ పితృస్థానమందుంచవలెను.)

ఉపవిశామః ,

(అని భోక్త అనవలెను)

(సవ్యం)

పవిత్రంసీనివేసి దర్శణ పెట్టుకొని ఆరమనము
చేయవలెను. తరువాత ప్రాణాయామము, సంకల్ప
మున్ను చేయవలెను.

(అపసవ్యం)

పితంకర్యామి భారతీరమణ ముఖ్యప్రాణాంతర్గత
శ్రీమజ్జనార్దనవాసుదేవపీత్యర్థం ప్రక్రాంతం శ్రాద్ధ
కర్మకరిష్యే ।

(సవ్యంగా ఉదకము విడువవలెను.)

కురువ్య ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

(అపసవ్యంగా ఎడమచేతిలో కొంచెము నువ్వులు
వేసికొని అవి కుడిచేతితో పైకిచల్లవలెను.)

అపహతాః అనురారజ్జాగ్నింసి పితాదాః । యేష
యంతిప్రసిద్ధిమను । అన్యత్రేతోగచ్ఛంతు యత్క్రిషాం
గతం మరణం ఉదీరతామవరతిత్పరాస ఉన్నత్యమాః
పితరస్సోమ్యానః । అసంయతామరవృక్షాముతజ్ఞాసే
నోపంతుపితరోహవేషు ।

(అని పితృస్థానమందు కూర్చోదకం తింటున్న
వేయవలెను)

(సవ్యం)

(విశ్వదేవస్థానంలో బియ్యమునీరు వదలవలెను.)

(అపసవ్యం)

శ్రాద్ధకాలే గయాంధ్యాత్వా ద్యాత్వాదేవం
జనార్దనం । వస్త్వాడింశ్చపితౄం ద్యాత్వాతతః
శ్రాద్ధం ప్రవర్తయే ।

(అని పితృస్థానమందు కూర్చోదకంతో తింటు
వేయవలెను.)

ప్రవర్తయే ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

(సవ్యం)

మయాసంపాదితానాం పదార్థానాం దేశతఃకాంతః
శ్రాద్ధే హవిర్యోగ్యతాస్త్వితి భవంతోబ్రువంతు ।

(అని కర్త విశ్వదేవస్థానంలో బియ్యము నీరున్న
విడువవలెను.)

హవిర్యోగ్యతాస్తు ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

పురురవాద్రవసంజ్ఞిక విశ్వేషాం దేవానామిద
మాసనం ।

(అని విశ్వదేవస్థానమందు రెండుదర్శణంచ
వలెను)

సుఖాసనం ।

(అని భోక్త అనవలెను)

అత్రవిశ్వదేవాః క్షణః క్రియతాం ।

(అని కూర్చోదకం భోక్తయొక్క హస్తంలో వేయ
వలెను)

ఓం శ్రవా ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

(అని దర్శయింపబడి విశ్వదేవస్థానమందుంచవలెను)

ప్రాపువామః ।

(అని తోక్త అనవలెను. విశ్వదేవస్థానమందు రెండు దర్శన ఒకటి దక్షిణం వైపున రెండవది ఉత్తరం వైపునను తూర్పు వైపున అగ్రములుండు నట్లు వేసి వానిపైని అర్ఘ్యపాత్రలు తూర్పుకు అగ్రములుండునట్లు తొర్లించవలెను ఆ పాత్రలపైని దర్శన వేయవలెను ఆపాత్రల మీద గాయత్రీ మంత్రముతో)

ఓం తూర్పువస్తువః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గో దేవస్య దీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్ ।

(కూర్చోదకముతో ప్రోక్షణ చేయవలెను. ఆ పాత్రలను తిరగదీసి వియ్యమువల్లి వానిలో నుదకము వేయవలెను.)

శంసోదేవీరభిష్టయ ఆపోభవంతు పితయే శంయో రభి స్రవంతసః ।

(అని ఆ పాత్రలను అభిమంత్రించవలెను.)

యవోసిధాన్యరాణోవా వారుణో మధునంయుతం నిర్వోదః సర్వపాపానాం పవిత్రమృషిస్సృష్టతం ।

(అని ఆ పాత్రలలో వియ్యము వేయవలెను)

అర్ఘ్యపాత్రయోరయం గంధప్రసాదః ।

(అని ఆ పాత్రలలో కొంచెం గంధమున్ను నిర్మాల్య తుంశికములున్ను కుళాగ్రే అనగా దర్శర చిగుళ్ళున్ను వేసి)

దేవపాత్రసంపన్నై ।

(అని యొక దర్శనతో ఆ పాత్రలలో నున్న యద కము కలపవలెను.)

సుసంపన్నై ।

(అని తోక్త అనవలెను.)

స్వాహర్హ్యై స్వాహర్హ్యై స్వాహర్హ్యై ।

(అని మరల నుదకము వేయవలెను.)

భారతీరమణ ముఖ్యప్రాజాంతర్గత అనిరుద్ధం భవత్స్వామి వాహుయ్యై ।

(అని కర్త అనవలెను.)

ఆవాహయ ।

(అని తోక్త అనవలెను. విశ్వదేవతలను కర్త యిట్లు ప్రార్థించవలెను.)

విశ్వదేవాశ ఆగతశ్రుణుశామ ఇమగ్ం హవం! యశదం బర్హిర్హిషీదత । విశ్వదేవాః శ్రుణుతేమగ్ం హవంమయై అంతరిక్షేయ ఉపద్యవిష్ట । యేఅగ్ని జిహ్వో ఉతనామణత్రా అనద్యాన్మిన్ బర్హిషిమాద యధ్వం॥

(కూర్చు తో కర్త తనచేతిలో ఉదకం వేసికొని విశ్వదేవస్థానమందు కూర్చోదకం వేసి)

పురూరవాద్రవసింజ్ఞిక విశ్వదేవాః తదంతర్గత భారతీరమణ ముఖ్యప్రాజాంతర్గత శ్రీ అనిరుద్ధనారాయణ ఇదంసో అర్ఘ్యం స్వాహా ।

(అని దక్షిణం వైపునున్న అర్ఘ్యపాత్ర దీసికొని దానిలోనున్న యుదకము విశ్వదేవస్థానమందు వేయవలెను.)

ఆస్త్యర్ఘ్యం ।

(అని తోక్త అనవలెను.)

యాదివ్యాఆపః పయసాసంబభూవుర్యా అంతరిక్ష ఉతపార్తి వీర్యాః । హిరణ్యనర్దా యజ్ఞియాస్తాన ఆపః శగ్గస్యానాస్సుహవా భవంతు ।

(అని కర్త అనవలెను.)

తతః శుద్ధోదకం ।

(అని కూర్చోదకం విశ్వదేవస్థానంలో వేయవలెను. కర్త తిరిగి కూర్చోదకం తన చేతిలో వేసుకొని విశ్వదేవస్థానమందు కూడా వేసి రెండవ అర్ఘ్యపాత్ర దీసికొని)

పురూరవాదవ సంక్షిప్త విశ్లేషణ: తదంతర్గత భారతీయము ముఖ్య ప్రాణాంతర్గత శ్రీ. అనిరుద్ధరా యుజ ఇదంతో అర్హం స్వాహా.

(అని ఆపాత్రలోని ఉదాహరణ విశ్లేషణను పుండు చేయవలెను.)

అస్తవ్యం:

(అని భోక్త అనవలెను.)

యదీవ్యాఆప: పనుసా: సంజమావర్యా అంతర్గత ఉపపాద్య పీర్వా: హరణ్యవర్తా యజ్ఞియాస్తాన ఆప: క్షోన్యోనాన్యుహవా భవంతు

(అని కర్త అనవలెను.)

తత: కర్తృదకం .

(అని కూర్చోదకము విశ్లేషణను పుండు చేయవలెను, కర్త తిరిగి కూర్చోదకమును తన చేతితో వేసుకొని విశ్లేషణను పుండు కూడ చేయవలెను. తరువాత అర్హ్యపాత్రలు రెండును ఒకదానిలో నొకటి జోడించి)

విశ్లేఖ్యదేవేభ్య: పాత్రస్థాద్భి: పుత్రకామోముఖ మనక్తి .

(అని ఆ పాత్రలోనున్న నీటి కొంచెము క్రిందవేసి అది కండ్లకద్దుకొనవలెను. తరువాత విశ్లేషణను పుండు అర్చన చేయవలెను.)

అర్చితప్రార్చత .

(అని కొంచెము తియ్యము వేయవలెను.)

అగచ్ఛంతుమహాభాగా: విశ్లేషణామహాభాగా: యిహ్యత్ర విహితాక్రాధైసానధానా భవంతుకే .

(అని కర్త అనవలెను.)

సావధానాన్య: .

(అనిభోక్త అనవలెను.)

గందర్వారాం ధురావర్తాం నిత్యపుష్టాం కరీషీమి! ఈశ్వరిం సర్వమాతానాం తామిహోపహ్వయే శింహా!

(అని పవిత్రం తీసి గంధమియ్యవలెను. తిరిగి పవిత్రం పెట్టుకొని నిర్మూల్య తులీదళము తియ్యవలెను.)

ఉదకైవ సా: కల్పికోవాధూప: .

(అని కూర్చోదకమియ్యవలెను.)

సూర్యస్థితంవోజ్యోతిశ:

(అని కర్త అనవలెను.)

సుజ్యోతిశ:

(అని భోక్త అనవలెను.)

యువానువాసా: పరివీత ఆగ్రాత్పక్షైరయావృవతి జాయమానః తంధీరాసు: కపయశ్చన్ద్రయంతి స్వాతి యోషనసా దేవయంతశ:

(అని భోక్తకు వస్తుము తియ్యవలెను.)

గోపీచందనం యజ్ఞోపవీతం అలంకారజార్ఘం కింది ద్విరణ్యం సకుళం స్వాహా.

(అని యొకడబ్బున్న దర్పయ నియ్యవలెను.)

పకలారాధనై: స్వర్చితమస్తు! యాష్మదనుజ్ఞయా పిత్రంతర్యామిణ అర్చనం కరిష్యే

(అని కర్త అనవలెను.)

కురువ్య:

(అని భోక్త అనవలెను.)

(కర్త పితృస్థానము దగ్గరకు వచ్చి)

(అపసవ్యం)

పితృపితామహ ప్రపితామహానాం.....గోత్రాణాంశర్మణాం...వసుద్రాదిత్యరూపాణాం తన్ముఖ్య ప్రాణాంతర్గత ప్రద్యుమ్న సంకర్షణ వాసుదేవానాం జడకూసనం.

(అని మూడు దర్పలుంచవలెను.)

సుభాసనం :

(భోక్త అనవలెను)

అన్నట్లే మిక్కిలివాడూ ప్రతివాడుకూ షేడీ
క్రీయతాం.

(అని కూర్చుంటే స్పృహించవలెను.)

ఓంతదా!

(అని బోక్త అనవలెను.)

ప్రాప్నువంతు భవతః!

(అని డర్బరడిపి పిత్తుస్థానమందుంచవలెను.)

ప్రాప్నువామః!

(అని బోక్త అనవలెను. తరువాత కర్త పిత్తుస్థాన
మన కెదురుగా దిగువనుండి పైకి అనగా దక్షిణం
వైపుకు నీళ్ళుకొంచెము చల్లి తుడిచి దానిమీద క్రింది
నుండి పైకి రక్షిణాగ్రములుగా మూడుదర్బరలు వేసి
వానిపైని దక్షిణాగ్రములుగా క్రిందినుండి పైకి అర్ధ్య
పాత్రలు మూడు బోర్లించవలెను. ఆ పాత్రలపైని
మూడుదర్బరలుంచవలెను.)

(సవ్యం)

(గాయత్రీమంత్రముతో ఆ పాత్రలమీద కూర్చో
దకం ప్రోక్షించవలెను.)

ఓం భూమ్యవస్సువః తత్పవిత్రర్యరేణ్యం ధర్మో
దేవస్య ధీమహి ధియోయోనః సచోదయాత్.

(ఆ పాత్రలు విరగబెట్టవలెను. ఆ పాత్రలమీద
మరల ప్రోక్షణచేసి సువ్యులచల్లవలెను. ఆ పాత్ర
లలో నీరు వేయవలెను.)

శంసోదేవీరభిష్టయ ఆపోభవంతు పీతయే శంయో
రతి స్రవంతునః!

(అని ఆ పాత్రలను మంత్రించవలెను. తరువాత
కొంచెము నవ్వులు తీసికొని)

ప్రత్నవద్భిః ప్రత్నస్తదవహి! అస్మత్పితరం....
గోత్రం....శర్మాణం....వసుయాపం.... తదంతర్గత
భారతీరమణ ముఖ్య ప్రాణాంతర్గత ప్రద్యుమ్నం
ఇమాన్ లోకాన్ పీణయాహినః స్వధానమః!

(అని మొదలగు అర్ఘ్యపాత్రలో తింబు వేయ
వలెను. తిరిగి కొంచెము తింబు తీసికొని)

ప్రత్నవద్భిః ప్రత్నస్తదవహి! అస్మత్ పితా
మహం....గోత్రం....శర్మాణం రుద్రహుపం.... తదం
తర్గత భారతీరమణ ముఖ్య ప్రాణాంతర్గత సంకర్షణం
ఇమాన్ లోకాన్ పీణయాహినః స్వధానమః!

(అని మధ్యపాత్రలో ఆ తింబు వేయవలెను.
మరం కొంచెము తింబు తీసికొని)

అస్మత్ ప్రపితామహం.... గోత్రం....శర్మాణం
అదిత్యహుపం తదంతర్గత భారతీరమణ ముఖ్యప్రాణాం
తర్గత శ్రీ వాసుదేవం ఇమాన్ లోకాన్ పీణయాహినః
స్వధానమః!

(అని మూడవపాత్రలో ఆ తింబు వేయవలెను.
తరువాత పవిత్రం తీసి)

(సవ్యం)

అర్ఘ్యపాత్రలలో గంధం వేయవలెను. తిరిగి
పవిత్రం పెట్టుకొని)

(అవసవ్యం)

(అర్ఘ్యపాత్రలలో తురిసీదశములు, దర్బరవివర
ముక్కలున్ను వేసి దర్బరలో కలుపవలెను.)

పిత్తుపాత్రవోజ్జ్వలం గృహ్లామి! పితామహపాత్రవో
జ్జ్వలం గృహ్లామి! ప్రపితామహపాత్రవోజ్జ్వలం
గృహ్లామి! వాపాత్రాణి సంపన్నాని!

(అని కర్త అనవలెను.)

సుసంపన్నాని!

(అని బోక్త అనవలెను.)

స్వధాన్యాః!

(అని తిరిగి అర్ఘ్యపాత్రలలో ఉదకం వేయవలెను)
సంత్యజ్ఞాః!

(అని బోక్త అనవలెను.)

పితృపితామహా ప్రపితామహాన్...గోత్రాణాం-
శర్మణః- వసునుదాదిత్యరూపాన్ । తదంతర్యామి
భారతీరమణ ముఖ్యప్రాణాంతర్గత ప్రద్యుమ్న సంక
ర్షణ వాసుదేవాన్ భవత్స్వావాహయిష్యే ।

(అని తిరిలు పితృస్థానమందువేయవలెను.)

ఆవాహయ ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

(సవ్యం)

పితరుంసు ప్రార్థించవలెను.

ఉశంతస్త్రాహవామహ ఉశంతస్సమదీమహి ।

ఉశన్నుశత ఆవహపితౄన్ హవిషేఆత్తవే । ఆయం
తునః పితరః సోమ్యాసోఽగ్నిష్వాత్తాః పతిభిర్దేవ
యానై । అస్మిన్ యజ్ఞేస్వధయా మదంత్యధిష్టు
వంతుతే అవంత్యస్మాన్ ।

(అపసవ్యం)

(కర్త తన చేతిలో కూర్చోదకం వేసికొని పితృ
స్థానమందు కూడా కూర్చోదకం వేసి)

పితః- గోత్ర- శర్మన్ వసురూపతదంతర్యామి
భారతీ-రమణ ముఖ్య ప్రాణాంతర్గత ప్రద్రుమ్న ।

(అని మొదటి దొన్నలోని ఉదకం ఉద్ధరిణితో
తీసికొని చేతిలో వేసికొని అపి)

(సవ్యం)

ఇదంతే ఆర్ఘ్యం స్వధానముః ।

(అని పితృస్థానంలో వేయవలెను.)

ఆ స్తర్ఘ్యం ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

యాదివ్యా ఆపః పయసా సంఖ భూషర్వా అంత
రిష ఉతపార్థివీర్యాః । పారణ్యవర్తా యజ్ఞయాస్త్రాన
ఆపఃశగ్గ్నోన్మో నాస్సుహవా భవంతు ।

(అని కర్త అనవలెను.)

తతః శుద్ధోదకం ।

(అని పితృస్థానంలో కూర్చోదకం వేయవలెను.)

(అపసవ్యం)

(కూర్చోదకం తన చేతిలో వేసికొని పితృస్థాన
మందు కూడా వేసి)

పితామహ.... గోత్ర... శర్మన్... రుద్రరూప
తదంతర్యామి భారతీ రమణ ముఖ్య ప్రాణాంతర్గత
సంకర్షణః ।

(అని మధ్యపాత్ర యెత్తి దానిలోని ఉదకము)

(సవ్యం)

ఇదంతే ఆర్ఘ్యం స్వధానముః ।

(అని పితృస్థానములో వేయవలెను. ఆ పాత్ర
క్రింద నుంచవలెను.)

ఆ స్తర్ఘ్యం ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

యాదివ్యాఆపః పయసాసంఖభూషర్వా అంతరిష
ఉతపార్థివీర్యాః । పారణ్య వర్తాయజ్ఞి యాస్త్రాన ఆపః
శగ్గ్నోన్మోనాస్సుహవా భవంతు ।

(అని కర్త అనవలెను.)

తతః శుద్ధోదకం ।

(అని పితృస్థానమందు కూర్చోదకం వేయవలెను.)

(అపసవ్యం)

(కూర్చోదకం తన చేతిలో వేసికొని పితృస్థాన
మందు కూడా వేసి)

అస్మత్ ప్రపితామహ....గోత్ర....శర్మన్ అచిత్త్య
రూప తదంతర్యామి భారతీ రమణ ముఖ్య ప్రాణాంత
ర్గత వాసుదేవ ।

(అని మూడవపాత్ర తీసికొని దానిలోని ఉదకము)

(సవ్యం)

ఇదంతే ఆర్ఘ్యం స్వధానముః ।

వలెను.)

అస్త్యర్హతః

(అని భోక్త ఆనవలెను.)

యాదీవ్యా ఆహః పయసాసంబహువ్యూ అంతరిక్ష
ఉతపార్థి వీర్యాః హిరణ్యవర్ణా యజ్ఞియాస్తాన ఆహః
శగ్ధస్యో నాస్సుమావా భవంతు

(అని కర్త ఆనవలెను)

(అని పితృస్థానములో కూర్చోదకము వేయ
వలెను. తరువాత)

(అపసవ్యం)

(కూర్చోదకము తన చేతిలో వేసికొని పితృస్థాన
మందు కూడా వేసి అర్చనాప్రాయశ్చింతి అందు
లోని యుదకము కొంచెము క్రిందవేసి)

(సవ్యం)

(అది కంఠ శద్దుకొనవలెను.)

(అపసవ్యం)

అర్చనం :- అర్చన ప్రార్చన

(అని పితృస్థానమందు సువర్ణలు వేయవలెను.)

(సవ్యం)

(ప్రవీతం తీసి పితృస్థానమందు గంధము ఉంచ
వలెను)

ఆస్మత్ పితృ పితామహ ప్రపితామహః అమివో
గంధాః

(అని అనవలెను.)

సుగంధాః

(అని భోక్త ఆనవలెను. తిరిగి ప్రవీతంపెట్టుకొని)

(అపసవ్యం)

(నిర్మాణ తులసిచళములు పితృ స్థానమందుంచ
వలెను.)

ఉదితై వసాంత్యకం వోధూహః

(అని కర్త కూర్చోదకము ఇయ్యవలెను.)

సుసుధూహః

(అని భోక్త ఆనవలెను.)

సూర్యస్థితంవో జ్యోతిః

(అని కర్త ఆనవలెను.)

సుజ్యోతిః

(అని భోక్త ఆనవలెను.)

యువానువాసాః పరివీత ఆగాత్సృశి శ్రేయాన్యవతి
జాయమానః తంధీరాసః కవయ ఉన్నయంతి స్వాతి
యోమనసా దేవయంతః

(అని వస్త్రమున్ను)

గోపీతందనం యజ్ఞోపవీతం అలంకరణార్థం కించి
ద్ధిరణ్యం పకుళం స్వాహా

(అని యొక దబ్బున్ను దర్శయింపు పితృస్థాన
మందుంచి)

స్వదాస్వదా నమమ నమమ

(అని అర్చన పూర్తిచేసి)

సకలారాధనైః స్వర్చితమస్తు

(అని కర్త ఆనవలెను.)

యుష్మదనజ్ఞయా మందలో ద్వర్తనం కరిష్యే

(అని కర్త ఆనవలెను.)

(అపసవ్యం)

(పితృస్థానమందు గుండ్రంగా నొక మండలి
మన్ను)

(సవ్యం)

(విశ్చేదేవ స్థానమందు నలువలుకలుగా నొక
మండలిమన్ను)

(అపసవ్యం)

(పార్వతి పాత్ర క్రింద గుండంగా నౌక మండం
నున్న చేసి ఆ మండలముల మీద ఆకులు వేయ
లెను.)

(సవ్యం)

(ప్రాణాయామం సంకల్పమున్న చేసి.)

ఓంః... ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టనాం
వ్యాధిః।

(ఆపనవ్యం)

అన్నత్యిశ్రంతర్యామి ముఖ్య ప్రాణాంతర్గత శ్రీమ
శార్వణ వాసుదేవ పితృర్థం అగ్ని కరణం కరిషే.

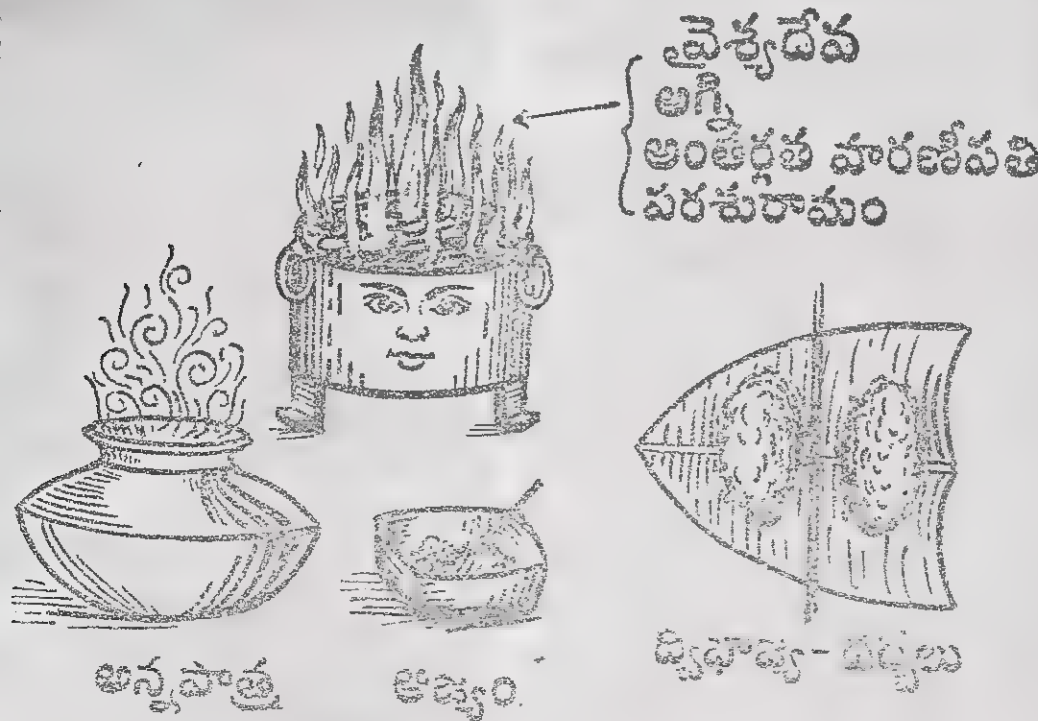
(అని అనవలెను.)

(ఒక దొన్నెలో కొంచెము అన్నమున్ను మరియొక
దొన్నెలో నెయ్యిన్ని తీసికొని పార్వతి పాత్ర యొద్ద
వీణముఖంగా కూర్చుని ఆ పాత్రలో అభిమారము
చేసి దొన్నెలోని అన్నము ఆ పాత్రలో వేయవలెను.

అయిదు దర్పణతో ఆ అన్నమును నాలుగు పాగము
లుగా వేయవలెను. అగ్నియే భాగము మీద అభి
మారము చేసి ఆ అన్నం దొన్నెలో నుంచుకొని
పైన చెప్పిన ఐదు దర్పణలు కూడ తీసికొని
కూర్చుకో నున్న వంశ పాత్ర కూడా తీసికొని అగ్ని
సమీపమునకు బోవలెను. ఆ అయిదు దర్పణలో
నాలుగు దర్పణను అగ్నివక్రమంగా తూర్పు దక్షిణం
పడమర ఉత్తర దిక్కులందు వేయవలెను. అయిదవ
దర్పణ పవిత్రమున్న వేలికి పవిత్రము వలె నుంచు
కొనవలెను.)

అదిలేను మన్యస్య, అనుమతేను మన్యస్య, సర
స్యతేను మన్యస్య, దేవ సవితః ప్రసువ

(అన్ని అగ్నికి చుట్టూ పరివేశన చేయవలెను.
తరువాత నౌక చిన్న ఆకుమీద అభిమారము చేసి
దొన్నెలో నున్న అన్నములో సగము రెండుసార్లు తీసి
కొని ఆ ఆకుమీద నుంచి ఆ అన్నం మీద అభి
మారము చేసి)

సోమాయ పితృపీతాయ స్వధానమః ।

(అని హోమం చేయవలెను)

(అపసవ్యం)

సోమాయ పితృపీతాయైదం నమః ।

(అని అనవలెను. తిరిగి ఆ ఆకుమీద అభిహారము చేసి దొన్నెలో నున్న తక్కిన అన్నచుంతయు ఆ ఆకులో నుంచుకొని దానిమీద అభిహారం చేసి)

(సవ్యం)

అగ్నేయే కవ్యవాహనాయ స్వధానమః ।

(అని హోమం చేయవలెను.)

(అపసవ్యం)

అగ్నేయే కవ్యవాహనాయైదం నమః ।

(అని అనవలెను. చేతిలో నున్న దర్ప కూడా అగ్నిలో హోమం చేయవలెను. అగ్నికి కూర్చోద కంతో అప్రదక్షిణంగా పతిషేచన చేసి)

చతుస్సాగర పత్యంతం గోవాహ్మజేభ్యః శుభం భవతు॥ (తన ప్రవర బెప్పుకొని) ఆహంభో అభి వాదయే ।

(తిరిగి పార్వతిపాత్ర యొద్దకు వచ్చి ఈశాన్య

అగ్నియై నున్న అన్నభాగము దొన్నెలో నుంచుకొని

అభిహారము చేసి పితృపాత్ర యొద్దకు దోయి

పాత్ర మీద అభిహారము చేసి)

(అపసవ్యం)

(ఆ దొన్నెలో నున్న అన్నము తీసికొని పితృపాత్ర మీద)

స్వధేయం స్వధేయం స్వధేయం ।

(అని మూడుసార్లు వేయవలెను.)

అస్తుస్వధాః సంపద్యంతాం ।

(అని పితృపాత్ర మీద తిరిగి అభిహారము చేసి

పితరః ప్రియంతాం । అస్తుధాః ।

(అని కిర్ర అనవలెను.)

అస్తుస్వధాః

(అని భోక్త అనవలెను.)

స్వధానమః ।

(అని కిర్ర అనవలెను.)

(సవ్యం)

(ద)

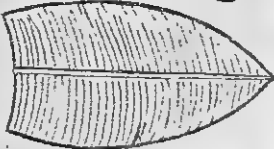
పాణి హోమక్రమము

పితృదేవతలస్థానము
భోక్తలు లేక
దర్శబ్రాహ్మణులు
ఆసనక్రమము

దాష్టలు
బియ్యము
దర్శలు-2

అకు భోజనపాత్ర

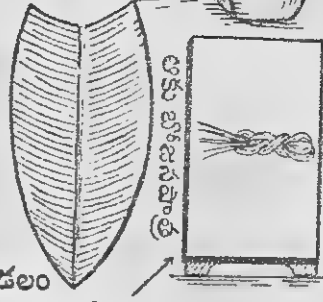

వర్తులాకార
మండల
క్రమము

సవ్యం

చతురస్ర మండలం

విశ్వేదేవ, భోక్తలు లేక (ప)
దర్శబ్రాహ్మణులు, ఆసనక్రమము

(తూ)

(ద)

(ప)

(విశ్వేదేవస్థానపాత్రలో అభిమూరం చేసి దిరిగి
పార్శ్వపాత్రయొద్దకు కావలెను. వాయువ్యభాగము
దిశను కొరకు ఒక దొన్నెలోనుంచి ఆ దొన్నె వేరే
చేయవలెను. నైఋతిభాగమును పార్శ్వంలో కలిపి
చేయవలెను. తోక్తంకు వర్ణించవలెను. వర్ణనశ్రమ
మిట్టనగా అన్నము, పాయసము, భక్ష్యములు, నెయ్యి,
పప్పుడి, పళ్ళు, పెరుగు తుదకు పప్పున్ను వర్ణించ
వలెను. ముందుగా విశ్వేదేవ పాత్రలోను తరువాత
తృతీయపాత్రలోను వర్ణించవలెను. నెయ్యిమాత్రము పితృ
పాత్రలో ముందుగా వర్ణించవలెను. చేయి కడిగికొని
అందు పాత్రం యుక్తను రెండు దొన్నెలుంచి వానిలో

మంచిసిట్టు వే చవలెను. ఆ సాత్రలమీదను సాంక్రమ
తీర్థమున్ను తుంసీదశమున్ను వేయవలెను. తరు వాత
త్యక్తంచే సవలెను. ఎట్టనగా ముందుగా విశ్వేదేవ
పాత్రయొద్దకు వెళ్ళవలెను.

(సవ్యం)

(ఆ పాత్రలో నున్న అన్నము మీద)

ఓం భూర్భువః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గో
దేవస్య ధీమహి యియోయానః ప్రచోదయాత్.

(అని ప్రోక్షించి)

సత్యంతులైన పరిషింపామి!

(అని పరిషేవన చేసి)

పురూరవాద్రవ సంజ్ఞిక విశ్వదేవాః ।

(అని కూర్చుతో విశ్వేదేవస్థానమును స్పృశించి కూర్చు పంచపాత్రలో నుండి కుడిచేయి విశ్వేదేవస్థాన ముందుంచి త్యక్తమంతము చదువవలెను. ఎట్టనగా.)

దేవసవితః ప్రసువ- పృథ్వీతేపాత్రం ద్యౌరపితానం బ్రహ్మణస్త్వాముఖే అమృతం జాహోమి స్వాహా బ్రాహ్మణానాం త్యా ప్రాణపానయోర్ధ్వహోమి అక్షిత మసి మైషాంశ్చేషాః అముత్రాముష్మిన్లోకే ఇదం విష్టుర్విచక్రమేత్రానిదధేపదం సమూథమస్యపాగ్ం సురెస్యాహ శ్రీ విష్ణోహవ్యం రక్షస్వ పురూరవాద్రవ సంజ్ఞిక విశ్వదేవాః ఏతద్యోహవ్యం సపరికరం! "అస్తుసపరికరం!"

(అనిభోక్త అనవలెను.)

విశ్వదేవాః ఇదంహవ్యం బ్రాహ్మణస్త్వాహవని య్యార్ధే దత్తం దాన్యమానంతాత్మపైస్తత్సర్వం ఇయంభూమిర్గయా భోక్తాగదాధరః! అన్నమమృతం సువర్ణపాత్రస్థితం అక్షయ పటద్వాయేయం పురూరవా ద్రవసంజ్ఞిక విశ్వేభ్యో దైవత్య స్తవంతర్యామి శ్రీ అని రుద్ధనాదాయజాయ ఇదమన్నమమృత స్వరూపం అక్షయ కువ్యర్థం యథాభాగం హవ్యం స్వాహాస్వాహా నమమ నమమ! గయాయాం శ్రీవిష్ణుపాదాది సమస్త పాదేషు సమస్త తీర్థేషుదత్త మస్త్యితిభవంతో బ్రువంతు!

(అని కర్త అనవలెను. బియ్యం నీరు వదంపలెను)

దత్తమస్తు! గదాధరః పితో భవంతు!

(అని భోక్త అనవలెను. కర్త దేవతలను ప్రార్థించ వలెను.)

యేదేవాది వ్యైకాదగస్తాః పృథివ్యామధ్యేకాదగస్తాః

అన్నవిదోమహిస్తే దాదగస్తాః పరిషాద్యుర్విదంభా వధ్యం! అగచ్ఛంతు మహాథాగా విశ్వదేవా మహా విరాః యేహ్యత్రవిహితా శ్రాద్ధే సావధానాభవంతుతా! విశ్వేదేవతాంతర్యామిణస్తుష్టాపరదా భవంతు!

అని (కర్త అనవలెను.)

సావధానాస్యః!

(అని భోక్త అనవలెను.)

(తరువాత పితృపాత్ర దగ్గరకు వెళ్ళి)

(సవ్యం)

(కూర్చోదకంతో)

ఓం భూభువస్సువః తత్సవితువరేణ్యం భర్గో దేవస్య దీమహి దీయో యోన ప్రచోదయాత్!

(అని అన్నం మీద ప్రోక్షణ చేయవలెను.)

(అవసవ్యం)

సత్యంత్యరైన పరిషింపామి!

(అని అప్రదక్షిణంగా పరిషేవనం చేసి)

పితృదేవాః!

(అని కూర్చుతో పితృపాత్రను స్పృశించి కూర్చు అర్చన పంచపాత్రలో వేసి కుడిచేతితో పితృస్థాన మును స్పృశించి త్యక్తమంతము చదువవలెను. ఎట్ట నగా)

దేవసవితః ప్రసువ! పృథ్వీతేపాత్రం ద్యౌరపి తానం బ్రహ్మణస్త్వాముఖే అమృతంజాహోమి స్వధా బ్రాహ్మణానాం త్యా ప్రాణపానయోర్ధ్వహోమి అక్షిత మసి మైషాంశ్చేషాః అముత్రాముష్మిన్లోకే ఇదం విష్టుర్విచక్రమేత్రానిదధేపదం సమూథమస్యపాగ్ం సురె! స్వహా శ్రీ విష్ణోహవ్యం రక్షస్వ! అన్నతో పితృ పితామహ ప్రపితానుహః...గోరాశ...శర్వాణః... వసుడుద్రాదిత్యరూపాః తదంతర్యామి భారతీరమణ ముఖ్యప్రాణాంతర్గత శ్రీ బ్రహ్మమ్ను సంకర్షణ వాసు

అని భోక్త అనవలెను. కర్త తిండిని తినుచు
 కరం"

(అని భోక్త అనవలెను. కర్త తిండిని తినుచు
 దకంతో విడువవలెను.)

(అని భోక్త అనవలెను)

గయగయ !

పితృదేవాః ఇదంకన్యం బ్రాహ్మణస్త్వాహవని
 యార్థదత్తం దాన్యసూనంబాత్మపై స్తత్సర్వం ఇయం
 భూమిర్గయా భోక్తా గదాధరః । అన్నమమృతం
 రవికపాతైస్థితం । అక్షయవటభాయేయం । అస్మత్
 పితృపితామహ ప్రపితామహభ్యః....గోత్రేభ్యః...
 సత్త్వభ్యః...వసురుద్రాదిత్యరూపేభ్యః తదంతర్యామి
 భారతీరమణ ముఖ్యపాణాంతర్గత ప్రద్యుమ్న సంక
 ర్షణ వాసుదేవేభ్యః ఇదమన్నం । అమృతస్వరూపం
 అక్షయతుష్ట్యర్థం యదాతాగంకన్యం । స్వరాన్వదా
 నమమ నమమ! గయాయాం శ్రీ విష్ణుపాదాది సమస్త
 పాదేషు సమస్తభీర్ధేషు దత్తమస్త్యితిభవంతోబ్రువంతు

(అని కర్త ప్రాణామృతం సంకల్పములు చేయ
 వలెను.)

ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం పుణ్యతిథి ।

(అపసవ్యం)

అస్మత్ పితృపితామహ ప్రపితామహాన్...
 గోత్రాన్...శర్మణః వసురుద్రాదిత్యరూపాన్ తదంత
 ర్యామి భారతీరమణ ముఖ్యపాణాంతర్గత శ్రీ
 ప్రద్యుమ్న సంకర్షణ వాసుదేవాన్ ।

(సవ్యం)

పురూరవాదన సంజ్ఞిక విశ్వాన్ దేవాంశ్చ ఉద్దిశ్య
 మయా క్రియమాణేన అనేన శ్రాద్ధేన ।

(అపసవ్యం)

(అని కర్త అనవలెను.)

దత్తమస్తు ।

(అని భోక్త అనవలెను. కర్త తిండిని తినుచు
 వదంవలెను.)

గదాధరః ప్రీతోభవతు ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

(సవ్యం)

(కర్త పితృ ప్రార్థన చేయవలెను.)

యేదేహపితరో యేవనేహయాగ్శ్చ విద్మయాగం
 ఉచనప్రవిద్మ । అగ్నేత్యం వేత్తయతీతే జాతవేద
 స్వరాభిర్యజ్ఞగం సుకృతం జావస్య । దేవతాభ్యః
 పితృత్యక్ష్శ్చ మహాయోగిభ్య ఏవద । నమస్వరాయై
 స్వాహాయై నిత్యమేవ నమోనమః! దేశకాలాది స్మర్యం
 న్యూనాతిరిక్తాభ్యా మద్విద్రమస్త్యింతి భవంతో
 బ్రువంతు!

(అని తిండిని తినువదంవలెను.)

అక్ష మాతుష్టిరస్తు!

(అని భోక్త అనవలెను.)

(సవ్యం)

ఏకోవిష్ణుర్మహద్గురం పృథగ్గురతాన్యనేకశః ।
 త్రిన్దోతా న్యాయ్యభూతాత్మభుంకై విశ్వభుగవ్యయః॥
 అనేన బ్రాహ్మణ సమారాధనేన పితృయజ్ఞేన భగ
 నాన్ శ్రీమద్వాదార్థాణాం హృత్కమల మధ్య
 నివాస్యసంతకత్యాగగుణ పరిపూర్ణ క్షీరాబ్ధికాయా,
 వాయు, హనుకుడ్పిమ మద్వాంతర్గత మారవహమ

(అని కర్త అనవలెను.)

అద్విద్రమస్తు ।

మూర్త్యాత్మక పితృశబ్దావ్య అన్మత్ప్రతంతర్వామి
శ్రీమజ్జనార్థన వాసుదేవః ప్రియతాం ప్రితోభవతు
శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు॥

(వియ్యం నీరు వదంవలెను.)

మధువాతామితాయతే మధుక్షరంతి సింధవః!
మాధ్వీర్నః సంక్యోషదీః మధున క్రమతోవసో మధు
మర్పార్థవం రజః! మధుద్వేగరస్తు నః పితా! మధు
మాన్నో వనవృక్షర్మధుమాగం అస్తుసూర్యః మాధ్వీ
ర్గావో భవంతునః॥

(అని తనెవడ్డించవలెను. భోక్తలకు సాలగ్రామ
తీర్థము, తుంసీదళములు అంగారమున్న ఇయ్య
వలెను, తరువాత ఇందెము పేరుగా వేసుకొనిఁ ఉత్తర
ముఖంగానుండి విష్ణుపాదం మీద తులశీపుష్పములున్న
అక్షతలున్న పూజచేయవలెను.)

విష్టోశ్చదాతృశివశక్త గుహేందుసూర్యవహ్నిత్ర
యేభ ముఖ క్రౌంచభుదోద్భవానాం యత్కాశ్యపస్య
హృదయస్య గదాధరస్య పాదాన్నమామి సతతం
పితృముక్తి హేతునః! గయాఘ్రినమః! గదాధరాయ
నమః! శ్రీ లక్ష్మీన్మసేంహాయనమః! మధ్వాది గురుభ్యో
నమః! గయేయం గయేయం !

(సవ్యం)

దైవేభ్యః తత్పురమృతమస్తు॥

(అని విశ్వదేవపాత్రయొద్ద తుడుపవలెను.)

(అపసవ్యం)

పితృభ్యః ప్రతృదమృతమస్తు॥

(అని పితృపాత్రయొద్ద తుడుపవలెను.)

యదాసుఖం జాషత్వం॥

(భోక్తల చేతులతో సాలగ్రామ తీర్థంవేసి పంచ
పాత్ర పీఠికాని నిలువబడి)

ప్రహృతవా... సేవ... అభ్యుదయవైవం శ్రీయఃపతిః
ఆదార్యాః శ్రీమదాదార్యాః సుతుమేజన్మజన్మని నిత్యా
నిత్య జగద్ధాతే నిత్యాయజ్ఞానుమూర్తయే! పూర్ణా
నందాయహరయే సర్వయజ్ఞధుజెనమః! వాయుహను
షడ్భీషు మధ్వాంతర్గత మానసియానుకమూర్త్యా
త్మక !

(అపసవ్యం)

పితృశబ్దావ్య అన్మత్ప్రతంతర్వామి !

(సవ్యం)

శ్రీమజ్జనార్థన వాసుదేవః ప్రియతాం ప్రితోభవతు
శ్రీ కృష్ణార్పణమస్తు !

(భోక్తలు ప్రాణాహతులు పుచ్చుకోవలెను.)

ఓం ప్రాణాయస్యాహ... ఐహికైస్యాహ !

(భోక్తలకువిస్తరి స్పృశించిన వ్రేలుకడిగికొనుటకు
కొంచెము నీరు వేయవలెను.)

వైష్ణవరక్షోమ్న సూక్తాన్ పితృలింగానాశ్రావ
యిష్యే !

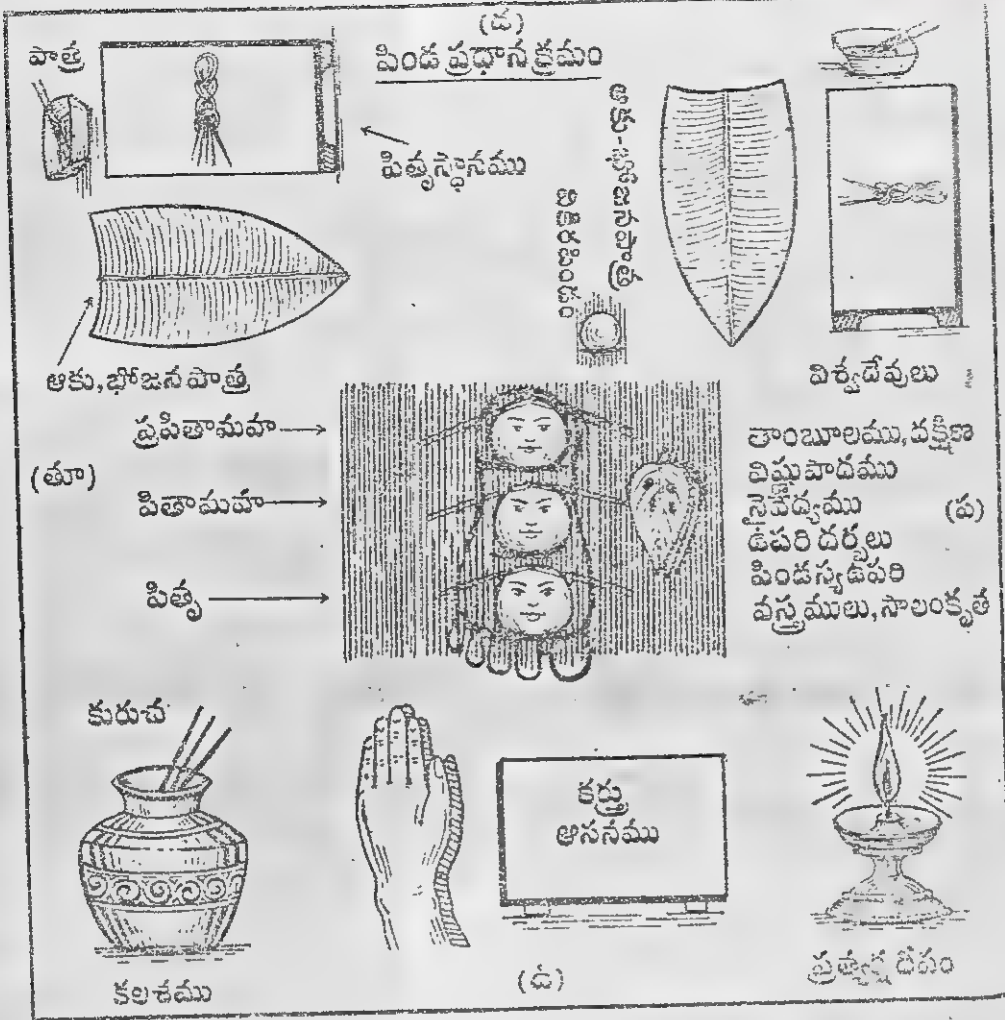
(అని కర్త పురుషసూక్తం చదువవలెను. తరు
వాత కర్తలేది భోక్తలకు ఉపదారం చెప్పవలెను)

(సవ్యం)

విశ్వేదేవాః అపేక్షితం యాచనీయం త్యాజ్యంచై వా
నపేక్షితం! ఉపవిశ్యాసనె సమ్యక్ భోక్తవ్యం స్వస్థ
మానసైః॥

(అపసవ్యం)

పితృదేవాః! అపేక్షితం యాచనీయం త్యాజ్యం
చై వా నపేక్షితం! ఉపవిశ్యా సుభేనైవ భోక్తవ్యం స్వస్థ
మానసైః! గయాశ్రాద్ధఫలదమస్తు॥

(అని భోక్తృవనమయెను. తరువాత భోక్తృలకు మరం సదార్థములు కొంచెము కొంచెము వడ్డించి పార్శ్వజపాత్రలో అన్నం మొదలైన సదార్థము లన్నియు వేసికొని దానిలో కొంచెము నువ్వులు, సొం గ్రామతీర్థం తులశీదళములు వేసి కలుపవలెను. పితృ శేషము కొంచెము గిన్నెలో నుంచుకొనవలెను. కలిపి నది మూడు పెద్ద పెద్ద పిండములుగాను, నొకటి చిన్న పిండముగాను చేయవలెను. భోక్తృ భోజనము లైన తరువాత)

(సవ్యం)

(వికిరముకొరకు ఉంచిన దొన్నెలోని అన్నము (దిరివ పుట చూడుడు) మీదకూర్చోవకము గాయత్రీ మంత్రముతో ప్రోశించవలెను)

మధుమధుసంపన్నం ।

(అని ఆ దొన్నెలో నొక మెరుకుతీసికొని)

విశ్వదేవా : సర్వపంహర్షమస్తు । స్మరేత్తాస్మి

(అని విశ్వదేవ పాత్రయొక్క పయలెడు)

తృప్తాస్మి ।

(అని భోక్తృ అనవలెను.)

(అవసరము)

అ దొన్నెలోని అన్నపుమెతుకు మరొకటి తీసికొని)

పిత్తుదెవా! సర్వం సంపూర్ణమస్తు! తృప్తాస్మి ।

(అని పిత్తుస్థానమందు ఆ మెతుకు వేయవలెను.)

తృప్తాస్మి ।

(అని భోక్తృత్వవలెను.)

(సవ్యం)

(అ దొన్నెలోని మెతుకులు కొన్ని తీసికొని)

అసోమపాశ్చయదెవా యజ్ఞభాగవివర్జితాః । తేషామర్చం ప్రదాస్యామి వికిరం వైశ్యదైవికం ।

(అని ఆ మెతుకులున్న కొంచెమునీరున్న విశ్వ దేవస్థానపాత్రయొద్ద వేయవలెను.)

(అవసరము)

అ దొన్నెలోనే మరికొన్ని మెతుకులు తీసికొని)

అనంస్కృత ప్రమితా యేత్యాగినోయాకుల

త్రియః దాస్యామి తేభ్యోవికిరమన్నం తాభ్యశ్చ పైతృకః ।

(అని ఆ మెతుకులు పితృపాత్రయొద్ద కొంచెం నీరుతో కల్పి వేయవలెను. తరువాత రెండు భోజన పాత్రలందున్న దక్షిణాగ్రంగా నొక దర్ప వేసి దాని మీద తిలోదకం వేసి చిన్నపిండం తీసికొని)

అగ్నిదగ్ధైశ్చ : అనగ్నిదగ్ధైశ్చ : ఆస్మత్కృం ప్రసూతమృతైశ్చ : ఆయంపిండః స్వధానమః ।

(అని ఆ దర్పలు మీదవేసి)

తే సర్వే మార్జయంతాః ।

(అని యొకదొన్నెలో తిలలు నీరువేసి ఆ నీరు ఆ పిండముమీదవేసి పిండము స్పృశించక ఆ దొన్నె దానిమీద దొడ్లించవలెను. తరువాత పవిత్రము విప్పి పాకవేసి దాన్నిచేతులు కడిగికొని అవసరము చేసి దురియొక గడ్డిచే మార్చవలెను.

శేషముచ్చిష్టతాగ్గోఽర్చ్యం దీయతాం ।

శ్లో యజమానకులేతాతా! దాసోదాసోః అన్నకాంక్షిణః తేనర్వేత్పప్తమాయాంతు మయాదత్తే న భూతలే

(అని కర్త భోక్తల నడుగవలెను. భోక్తలు వారి విన్నక్కలో మిగిలిన అన్నం క్రింద వేయవలెను తరువాత కర్త భోక్తలకు ఉత్తరాపొసననుకూరకు కొంచెం కొంచెం నీరు ఉధ్ధరిణితో నియ్యవలెను.)

అమృతాపిదానమసిస్వాహా! రౌరవేఽపుణ్యనిరయే పద్మాద్భుత నివాసినాం! ఆర్ధినాముదకం దత్తం అక్షయ్య ముపతివ్తతు ।

(అని భోక్తృత్వవలెను. కర్త ప్రాణాయామం సంకల్పమున్నచేసి)

(అవసరముగా)

అస్మద్భిత్రం తర్కామి భారతీరమణ ముఖ్యప్రాణాం తగ్గత శ్రీ మజ్జివార్ధన వాసుదేవ ప్రిత్యర్థం అస్మద్భితుః ప్రాతిసాంవత్సరిక మృతాహాత్వాన్నం క్రాద్ధీయ తిలోదక పిదప్రదానమహంకరిష్యే ।

(అని తిలోదకం వదలి)

అపాంమేద్యం యజ్ఞియగ్ం సదేవగ్ం శివవస్తుమే

(అని పిండప్రదానను చేసేచోట గోమయంతో అలుకవలెను. అనగా కోఁగా మండలముచేయవలెను. ఆందుమంత్రం.... అపాంజద్యం ఆనునది)

అవహతా ఆసురారజాగ్ం సిపికాదావేదివతః ।

(అని ఆ మండలమును దర్పతో తుడువవలెను.)

తామభ్యుక్ష్య ।

(అని ఆ మండలముమీద కూర్చోదకం చల్లవలెను)

ఆయంసునః పితరోమనోజవసః ।

(అని పితృదేవతలను దయచేయుచు పిల్చిది)

సకృదాచ్చిన్నం బద్ధిరూర్ధ్వామృదుస్యోనం పితృభ్యః
స్త్వాభరామ్యహం । అస్మిన్ స్పీదంతుమే పితరః
సోమః । పితామహః ప్రపితామహోన్మానుగైస్సహ ।

(ఆ మండలముపైని పాడుగు దర్పణ పఠన
వలెను. వానిమీదవిష్టుపాదముంచవలెను. విష్టుపాదము
మీద మఠికొన్ని దర్పణంచవలెను.)

మార్గయంతాం । పితరః మార్గయంతాం పితా
మహః । మార్గయంతాం ప్రపితామహః ।

(అని ఆ దర్పణమీద కూర్చుకొని తిలోదకము వేయ
వలెను. తరువాత నొకపిండముతీసికొని)

ఏతత్రై అన్మత్పితరః....గోత్ర....శర్మన్....
వసుదూప...తదంతర్యామి భారతీరమణ ముఖ్య
ప్రాణాంతర్గత ప్రద్యుమ్న యేవత్వామత్రాను । అన్మ
త్పితరై...గోత్రాయ శర్మణై...వసుదూపాయ తదంత
ర్గత భారతీరమణ ముఖ్యప్రాణాంతర్గత ప్రద్యుమ్నాయ
యేవతమను గచ్ఛంతి తేభ్యశ్చాయంపిండః తస్మైతే
స్వధానమః ।

(అని ఆ పిండమును దర్పణమీద దిగువభాగ
మందంచి దానిమీద కూర్చోదకము వేయవలెను.)

గయాయాం విష్టుపాదాది సమస్తపాదేషు దత్త
మస్త్యితి భవంతో బ్రువంతు ।

(అని కర్త అనవలెను.)

దత్తమస్తు । గదాధరః ప్రీతోభవతు ।

(అని భోక్త అనవలెను. తరువాత రెండవపిండము
తీసికొని)

ఏతత్రై అన్మత్పితామహ...గోత్ర....శర్మన్....
రుద్రరూప తదంతర్యామి భారతీరమణ ముఖ్యప్రాణాం
తర్గత సంకర్షణ । యేవత్వామత్రాను అన్మత్పితా
మహాయ...గోత్రాయ శర్మణై...వసుదూపాయ

తదంతర్యామి భారతీరమణ ముఖ్యప్రాణాంతర్గత సంక
ర్షణాయేవతమనుగచ్ఛంతి తేభ్యశ్చాయం పిండః
తస్మైతే స్వధానమః ।

(అని ఆ పిండము దర్పణమీద మధ్యనుంచవలెను.
దానిపైని కూర్చోదకమువేసి)

గయాయాం శ్రీవిష్టుపాదాది సమస్త పాదేషు దత్త
మస్తు సమస్త తీర్థేషు దత్తమస్త్యితి భవంతో బ్రువంతు ।

(అని కర్త అనవలెను.)

దత్తమస్తు గదాధరః ప్రీతోభవతు ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

(తరువాత మూడవపిండమును తీసికొని)

ఏతత్రై అన్మత్ప్రపితామహ...గోత్ర...శర్మన్..
ఆదిత్యరూప తదంతర్గత భారతీరమణ ముఖ్యప్రాణాం
తర్గత వాసుదేవ యేవత్వామత్రాను. అన్మత్ప్రపితా
మహాయ.... గోత్రాయ...శర్మణై :..... తదంతర్గత
భారతీరమణ ముఖ్యప్రాణాంతర్గత వాసుదేవాయ
యేవతమనుగచ్ఛంతి తేభ్యశ్చాయం పిండస్త స్మైతే
స్వధానమః ।

(అని పిండము దర్పణమీదపైననుంచవలెను.)

(దానిమీద కూర్చోదకంవేసి)

గయాయాం శ్రీవిష్టుపాదాది సమస్త పాదేషుదత్త
మస్తు సమస్త తీర్థేషు దత్తమస్త్యితి భవంతో బ్రువంతు

(అని కర్త అనవలెను.)

దత్తమస్తు గదాధరః ప్రీతోభవంతు ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

(తరువాత పాగ్వాదపాతరలోని అన్నయెరుకలు పిండ
ములమీదనుంచవలెను.)

పేరేంధ్ర త పితరః ।

(అని కర్త ఆనవలెను.)

తమోమాణ భక్షం భక్షయేత్ ।

(తరువాత పార్వణపాత్రలోని మెతుకొకటి వానన చూచి పారజేసి పవిత్రం విప్పిపారవేసి చేతులు కాళ్ళున్ను కడిగికొన అవమనముచేసి మరియొక పవిత్రము పెట్టుకొనవలెను.)

(అపసవ్యంగా)

మార్దయంతాం పితరః మార్దయంతాం పితామహాః మార్దయంతాం ప్రపితామహాః

(అని పిండములకు పశ్చిమవై పున తిశోదకమును వదలవలెను. రెండు దర్పణ తీసికొని నీటిలోముంచి.)

అస్మత్ పితః గోత్ర...శర్మన్...వసురూప ప్రద్యుమ్న అభ్యంక్ష్య

(అని మొదటి పిండముమీద ఆ దర్పణ నీరు పడేలాగున కదపవలెను.)

అస్మత్ పితామహ గోత్ర....శర్మన్....దుద్రూప సంకర్షణ అభ్యంక్ష్య

(అని రెండవపిండం మీదను)

అస్మత్ ప్రపితామహ గోత్ర....శర్మన్...అదిత్య రూప శ్రీ వాసుదేవ అభ్యంక్ష్య

(అని మూడవపిండంమీదను ఆ దర్పణలో నీరు పడవేయవలెను.)

(అలాగున రెండుదర్పణ నేతిలోముంచి)

అస్మత్ పితః గోత్ర... శర్మన్.... వసురూప ప్రద్యుమ్న అంక్ష్య అస్మత్ పితామహ...గోత్ర... శర్మన్...దుద్రూప సంకర్షణ అంక్ష్య అస్మత్ ప్రపితామహ గోత్ర...శర్మన్...అదిత్యరూప శ్రీ వాసుదేవ అంక్ష్య

(అని ఆ దర్పణతో నెయ్యి పిండిముంపిద పడ వేయవలెను.)

(సవ్యంగా)

(తరువాత పిండములకు నమస్కరించవలెను.)

(అపసవ్యంగా)

గృహాన్న పితరోదత్త సదాహః పితరోదేష్మ ।

(అని ఆనవలెను తరువాత పార్వణపాత్రలో కొండెము షీరాన్నము వేసి అందులో తిలలు నీరున్ను వేసి కలుపవలెను. ఆ పాత్ర రెండుచేతులతో యెత్తి అందులోని షీరాన్నము పిండములకు చుట్టూ పడేలాగున త్రిప్పవలెను)

(అందుకు మంత్రము)

ఉర్దంవహంతీరమృతం మృతంపయః కిలాం పరిస్పృతం స్యద్ధాన్తతర్పయతమే పితౄన్ పితామహాన్ ప్రపితమహాన్

(ఆ పార్వణపాత్ర పిండములమీద తోర్చించి)

తృప్యతత్తృప్యత

(అని కూర్చుండి దానిని స్పృశించి ఆయాకును తిరగదీయవలెను.)

ఉత్తిష్ఠత ప్రేతకూరా యమస్యపంథా మనువెతా పురాణందత్రా దస్మానుద్రవిణం యచ్చభద్రం ప్రణా బ్రూతాద్భాగదాన్ దేవతాసు

(అని కర్త పిండములకిందనున్న దర్పణను కొండెము కడుపవలెను.)

మనోన్యాహువామహే నారాశగ్ం సెనస్త్రామేవ పితౄణాంవ మన్మథిః అనపిదుమనః పునఃక్రత్వే దజ్ఞాయ తీవసే జోగ్యసూర్యంద్వితే

(సూర్యుని చూడవలెను.)

ఉర్దంవహంతీరమృతంపయః కిలాంపయస్పృతం

స్వదాస్తు తర్పయతుః! పితృ పితామహా వ్రపితా
మహానగై సహ తృప్యత, తృప్యత, తృప్యత.

(సవ్యంగా)

కులాభివృద్ధ్యర్థం పార్వణి పూజాం కరిష్యే.

(పిండముండు షోడశోపచార పూజ చేయవలెను.)

పిండపితృ దేవతాభ్యోనమః ధ్యాయామి

అవాహయామి । అననం స॥మి॥ పాదయోః పాద్యం
స॥మి॥ హస్తయోః అర్ఘ్యం స॥మి॥ ముఖే
అవమనీయం సమర్పయామి॥ కూర్చోదకస్నానం
స॥మి॥ వస్త్రం స॥మి॥ యవాక్షతాన్ స॥మి॥ తిలాక్ష
తాన్ స॥మి॥ దర్పపత్రాణి స॥మి॥ తృంగరాజపత్రాణి
స॥మి॥ నిర్మాంక శ్రీతులసిదళాని స॥మి॥ ధూపం స॥మి॥
దీపం దర్పయామి॥ అవమనీయం స॥ మి॥ నైవేద్యం

(అప్రమునకు నెయ్యిరాచి దానిమీద గాయత్రీ
మంత్రముతో కూర్చోదకం చేసి)

సత్యంతర్వరైన పరిషించామి । అమృతోపస్తరణ
మసిస్వాహా । ఆజ్యమిశ్రిత అపూపనైవేద్యం వ॥మి॥
ఓంప్రాణాయస్వాహా... బ్రహ్మణేస్వాహాపానీయోదకం
స॥మి॥ హస్తావ్రజాలయామి పాదోవ్రజాలయామి॥
తాంబూలం సమర్పయామి॥ సువర్ణదక్షిణాం వ॥మి॥
సర్వోపచారాన్ స॥మి॥ శమీపత్ర ప్రమాతెన పిండద
ద్యాదయాశిరేః ఉద్ధరత్సప్త గోత్రాణికుంమై కోత్తరం
శతం దేశికాలాదిభిః సర్వంస్యూనాచిరిక్తాభ్యామచ్ఛి
ద్రమ స్త్రిభివంతో బ్రువంతు॥

(అని కర్త ఆనవలెను.)

అచ్ఛిద్రమస్తు ।

(అని భోక్త ఆనవలెను.)

(ప్రాణాయామం సంకల్పమున్ను చేసి)

ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాంపుణ్యురిధో

(అవసవ్యంగా)

అస్మద్విశ్రంతర్యామి శ్రీమణ్ణనార్దన వాసుదేవ
ప్రీత్యర్థం అస్మత్పితృపితామహా ప్రపితా
మహాన్.... గోత్రాన్ ... శర్మణః వసురుద్రాదిత్య
రూపాన్ ।

తదంతర్గత భారతీరమణ ముఖ్యప్రాణాంతర్గత
ప్రద్యుమ్న సంకర్షణ వాసుదేవాన్

(సవ్యంగా)

పురూరవాద్రవ సంజ్ఞిక విశ్వేషాం దేవాంశ్చ ఉదిశ్య
మయాశృతేన అస్మత్పితృః ప్రాతీసాంవత్సరిక మృతా
హోత్యాన్న । శాద్దీయ తిలోదకపిండప్రదానెన

(అవసవ్యంగా)

పితృపితామహా ప్రపితామహానాం — గోత్రాణాం
— శర్మణాం వసురుద్రాదిత్యరూపాణాం — తదంత
ర్గత భారతీరమణ ముఖ్యప్రాణాంతర్గత ప్రద్యుమ్న
సంకర్షణ వాసుదేవారాం

(సవ్యం)

పురూరవాద్రవసంజ్ఞిక విశ్వేషాం దేవానాంవ

(అవసవ్యం)

ఏతేషాం సర్వం సగుణంభూత్వా అక్షయాతుష్టిర
స్త్రితి భవంతోబ్రువంతు॥

(అని కర్త ఆనవలెను)

అక్షయా తుష్టిరస్తు ।

(అని భోక్త ఆనవలెను.)

(కర్త తిలోదకము విడువవలెను.)

(సవ్యం)

ఏకోవిష్ణుర్మహద్భూతం పృథగ్భూతాన్యనైకకః ।
ప్రేతలోకాన్ స్వప్నభూతాత్మ భుంక్తై విశ్వభుగవ్యయః॥
అనైకపితృ యజ్ఞేన దగదాన్ వాయు హనుమద్భీమ

మధ్యాంతర్గత....మూర్త్యాత్మక ఆస్మత్ప్రతీతంతర్యామి
శ్రీమజ్జివార్దన వాసుదేవః ప్రేమతాం ప్రేతోభవతు! శ్రీ
కృష్ణార్పణమస్తు!

(కర్త వియ్యము నీరు వదలవలెను.)

(కర్త పిండములకు నమస్కరించి.)

యుష్మదనుజ్ఞయా పిండానుద్యానయిష్యే!

(అని అనవలెను.)

ఉద్వాసాయ ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

(సవ్యం)

(పిండిములను పార్వణపాత్రలోనుంచి అంగవస్త్ర
ములో మూటకట్టవలెను)

(తరువాత పిండప్రదానము చేసినచోట
కూర్చుతో నీరు వేయవలెను.)

పిండస్థానే శాంతిరస్తు! వృద్ధిరస్తు! ఆయుష్యమస్తు!
అరోగ్యమస్తు! కర్మసమృద్ధిరస్తు! పుత్రసమృద్ధిరస్తు!
వేదసమృద్ధిరస్తు ధనదాన్యసమృద్ధిరస్తు! అరిష్టనిరసన
మస్తు, పిండానాం స్యస్థానే వాస!!

(పార్వణమూట పిండప్రదానం చేసినచోట నుంచ
వలెను)

(సవ్యం)

(విశ్వేదేవస్థానంలో)

శివాశివః సంతు!

(అని కూర్చోదకం వేయవలెను.)

సంతుశివా శివా!

(అని భోక్త అనవలెను.)

యవాపాంతు!

(అని కర్త విశ్వేదేవస్థానంలో వియ్యం వేయ
వలెను)

పాంతుయవాః!

(అని భోక్త అనవలెను.)

దర్శాపాంతు!

(అని కర్త విశ్వేదేవస్థానంలో దర్శలుంచవలెను)
పాంతుదర్శాః!

(అని భోక్త అనవలెను.)

సుప్రాక్షిణమస్తు!

(అని విశ్వేదేవస్థానమందుంచిన అర్ఘ్య పాత్రల
లోని ఉదకము పార్వణపు మూటమీద కర్త వేయ
వలెను.)

(అపసవ్యం)

శివా ఆపస్సంతు!

(అని కూర్చోదకం పిశ్యస్థానంలో వేయవలెను.)

సంతుశివా శివః ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

తిలాపాంతు ।

(అని తిలు పిశ్యపాత్రమీద వేయవలెను.)

వాంతుతిలాః ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

దర్శాపాంతు ।

(అని దర్శలు పిశ్యపాత్రమీద వేయవలెను)

పాంతుదర్శాః!

(అని భోక్త అనవలెను.)

సుప్రాక్షిణమస్తు!

(అని పిశ్యస్థానమందుంచిన అర్ఘ్యపాత్రలలోని
ఉదకము పార్వణపు మూటమీద వేయవలెను.)

స్వస్తి వర్ణనామస్మయ్యే ।

(అని కర్త అనవలెను.)

విశ్వదేవప్రసాదోస్తుః పిత్రతంతర్యామి శ్రీ మజ్జనా
ర్థన వాసుదేవ ప్రసాదోస్తు ।

(అని భోక్తలకు కర్తయొక్క దోసిద్దో బియ్యం
వేయవలెను. ఆ బియ్యము కర్త పార్వణపు మూట
మీదవేసి కొన్ని తన శిరస్సుమీద కూడ వేసికొన
వలెను.)

విశ్వదేవా భోజనపాత్రాణ్యుంధ్యాయ్యై ।

(అని కర్త అనవలెను.)

ఉద్ధారయ ।

(అని భోక్త అనవలెను.) కర్త విశ్వదేవభోజన
పాత్రమీద కొంచెము బియ్యమువేయవలెను.)

స్వస్తిబ్రూత ।

(అని కర్త అనవలెను.)

స్వస్తి ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

మయాదత్తం శ్రాద్ధీయమన్నోదకమక్షయమస్త్రితి
బ్రూత ।

(అని కర్త అనవలెను.)

అక్షయమస్తు ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

(అవసవ్యం)

పితృపితా మహాప్రపితామహాః భోజనపాత్రాణ్యు
ంధ్యాయ్యై ।

(అని కర్త అనవలెను.)

ఉద్ధారయ ।

(అనిభోక్త అనవలెను. (కర్త పితృపాత్రలో
కొంచెము తిలలువేయవలెను.)

స్వస్తిబ్రూత ।

(అని కర్త అనవలెను.)

స్వస్తి ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

మయాదత్తం శ్రాద్ధీయమన్నోదకమక్షయమస్త్రితి
బ్రూత ।

(అని కర్త అనవలెను.)

అక్షయమస్తు ।

(అనిభోక్త అనవలెను.)

(సవ్యం)

(కర్త భోక్తలకు దక్షిణరిద్ది)

దక్షిణాపాంతు ।

(అని అనవలెను.)

పాంతుదక్షిణాః ।

(అని భోక్తలనవలెను. తరువాత కర్త కూర్చు
విప్పివేయవలెను. అందులోని దర్శనమొదలు సరిగా
తీసిపట్టుకొని)

ఋదెత్వారు దెత్వాన మ్యక్తవంతి సరితోనధేనాః ।
దంతర్హదా మనసాహూయమానాః । మృతస్యధారా
అభిదాకశమి పిరణ్యాయోవెతసోమథ్య ఆసాం ।
తస్మిన్పుష్ణోమధుకృత్కులాయీ భజన్నాస్రైమధు
దేవతాభ్యః తస్మాసత హరయస్సప్తతీరెస్యదాండు
హానా అమృతస్యధారాం ।

(అని చదువుచు)

(అవసవ్యం)

పితృభ్యస్యధోవ్యతాం పితామహేభ్యో స్వధో
వ్యతాం ప్రపితామహేభ్యస్యధోవ్యతాం । పితరః
ప్రియంతాం ।

(అని ఆ దర్పం మీద నీరువేసి కొనసాగు సార్వ
జను మూల మీద పడునట్లు వదలవలెను.)

(సవ్యం)

(ఆ దర్పం చివరల పట్టుకొని)

విశ్వదేవా! ప్రియతాం ।

(అని దర్పం మీద నీరువేసి ఆ దర్పం మొదళ్ళ
నీరు పారవలెను మూల మీద పడునట్లు వదలవలెను.
తరువాత ఆ దర్పం కింద పడవేయవలెను. పిరదుం
నావాహన చేగినవదుదర్పం(18వపుట చూడు)న్న
తీసికొని)

వాజేనాజేవతవాజినోథ నెమవిప్రా అమృతా
ఋతజ్ఞాఅన్య మర్హః పిత మదయర్హం తృప్తా
యాంతు పథిర్దిదేవయానైః ।

(అవసవ్యం)

ఓ త్రివృత పితృపితామహ ప్రపితామహా॥

(అని ఆ అయిదు దర్పంలో మూడు దర్పంపితృ
స్థానమందుంచవలెను.)

(సవ్యం)

అనూత్రిష్టేతాం విశ్వదేవా!

(అని తక్కిన రెండు దర్పంలను విశ్వదేవ స్థాన
మందుంచవలెను. తరువాత కర్త యిట్లు ప్రార్థించ
వలెను.)

దాతారోనోభి వర్తంతాం వెదాస్సంతతిరెవహ॥ శ్రద్ధా
చవోమావ్యగమత్ ఐహుదేయంచవోస్తు॥ అన్నంచవో
ఐహుభవెత్ అతిథీం శృంభేమహి॥ యాచితారశ్చవ
స్సంతు మాదయాభివృ కంచన॥

(భోక్త తిట్టాశీర్వాచకము చేయవలెను.)

దాతారోనోభివర్తంతాం వెదాస్సంతతిరెవహ॥ శ్రద్ధా
చవోమావ్యగమత్ ఐహుదేయంచవోస్తు॥ అన్నంచవో
ఐహుభవెత్ అతిథీం శృంభేమహి॥ యాచితారశ్చ

వస్సంతు మాదయాభివృకంచన॥

అన్నశేషః కిం క్రియతాం॥

(అని కర్త అనవలెను.)

ఇష్టైః సహభుజ్యతాం॥

(అని భోక్త అనవలెను.)

(భోక్తలు కర్త నిట్టాశీర్వాచకము చేయవలెను.)

ఇప్రావస్తం మావియోద్ధంవిశ్వమాయుర్వృక్షుతం॥
క్రిడం తౌపుత్రైర్నప్రృథిర్మోదమానాస్వేగృహే॥
అయుః ప్రజాంధనం విద్యాం స్వర్గం మోక్షం శుభా
నిచ॥ ప్రయచ్ఛంతు తదాదాజన్ పీతాన్యాజాం పితా
మహా॥ సత్యా ఏతా ఆశిషస్సంతు॥ గోరౌభివృద్ధిరస్తు॥
వంశాభివృద్ధిరస్తు॥ సర్వాంతర్యామి భారతీ రమణ
ముఖ్య ప్రాజాంతర్గ శ్రీమద్య వర్ణిత శ్రీమజ్జనార్దన
వాసుదేవ ప్రసాదోస్తు॥

(అని భోక్తలు కర్త శిరస్సుమీద అక్షతలు వేయ
వలెను. (కర్త భోక్తలకు నమస్కారము చేసి యిట్లు
మనవి చేయవలెను.)

అద్యమేసవరం జన్మభవత్పదాభివందనాత్॥ అద్య
మేవంశ జాన్మరైయతావోనుగ్రహోద్ధిపం । పత్ర
కాకాదిదానన కైళీతా యూయమీదృఢాః । తల్లైశ్చ
జాతాచితైతు విస్మయకృషంతు మర్తథ॥ అసీమాంత
మనువ్రజామి ।

(అని కర్త అనగా)

అనువ్రజ ।

(అని భోక్త అనవలెను.)

సమోమహద్యోనమో అర్చకైభ్యోనమోయవభ్యో
నమ అసీనేభ్యః । అమృతాయనమః అనంతాయనమః
గోవిందాయనమః అమృతానంతగోవిందాయనమః
అక్షయకర్మయస్మిన్ పరస్వర్ణితం ప్రక్షయం
యాంతిదుఃఖానియదా॥ మతః అక్షరోయోజనః సర్వం

దైవామృతః కుక్షిగం యన్యవికన్వంసదావాదితం॥ప్రీణ
యామోవాసుదేవం దేవతా మండలాఖండమండనం॥
యన్యన్య స్మృత్యాద నామోక్త్యాతపోయజ్ఞ కియాదిమ్।
న్యూనం సంపూర్ణతాయాతి సద్భావందేతమన్యతం।
మంత్రహీనం క్రియాహీనం తక్తిహీనం జనార్దన।
యత్కృతంతు మయా దేవ పరిపూర్ణతదస్తుమే। అనెన
పితృయజ్ఞేన భగవాన్ శ్రీ మధ్వాచార్యాణాం హృత్క

మల నివాన్యనంత కళ్యాణగుణ పరిపూర్ణ పీఠాన్నియ
వాయువాన మద్భియ మధ్వాంతర్గత మాధవ నామ
కృష్ణ వెదవ్యాసాత్మక భారతీరమణ ముఖ్యప్రాణాంత
ర్గత మాననియామక....మూర్త్యాత్మక ఆస్మత్పితం
తర్యామి శ్రీమజ్జనార్దన వాసుదేవః ప్రియతాం పితౌ
భవతు శ్రీ కృష్ణార్పణమస్తు ।

శ్రాద్ధాంగ తర్పణం

—X—

(అవమగం ప్రాజాయామం సంకల్పమున్ను చేయవలెను.)

ఏనం గుణవిశేషణ విశిష్టాయాం పుణ్యతిథౌఁ అన్న త్రితంత్ర్యామి శ్రీమజ్జనార్దన వాసుదేవ ప్రీత్యర్థం అన్నత్పితృః ప్రాతిపదిక త్సరిక మృతహృద్యాన్న శ్రాద్ధాంగ పరేహనిక తర్పణ తంతర్పణమత్య కరిష్యేః అన్నత్పితరం ...గోత్రం.... శర్మాణం.... వసుదూపం ...తదంతర్గత భారతీరమణ ముఖ్యప్రాజాంతర్గత పద్యున్న స్వధానమ స్తర్పయామి ।

(అని ౪ సార్లు తిలంతో తర్పణం వదలవలెను.)

అన్నత్పితామహం ...గోత్రం.... శర్మాణం.... రుద్రరూపం తదంతర్గత భారతీరమణ ముఖ్యప్రాజాంతర్గత సంకర్షణ స్వధానమ స్తర్పయామి॥ అన్న త్రితపితామహం....గోత్రం.... శర్మాణం.... రుద్రరూపం తదంతర్గత భారతీరమణ ముఖ్య ప్రాజాంతర్గత వాసుదేవ స్వధానమ స్తర్పయామి॥ అనెనశ్రాద్ధాంగ తర్పణేన శ్రీమజ్జనార్దన వాసుదేవ ప్రేయతాం ప్రీతో తవతు శ్రీ కృష్ణార్పణమస్తు

(యజుర్వేద అధిక మంత్రము సమాప్తము.)

—X—

మహాలయ ప్రకరణం

+ 0 +

సంతోషం ! ఏవంగుణ...పుణ్యలితే అపసవ్యం
అన్యథా పితృపితామహా ప్రపితామహానాం...గోత్రాణాం
....శర్మణాం...వసురుద్రాదిత్యరూపాణాం...తదంత
ర్గత భా...ర....ము....ప్ర....సం....వా నాం...
...మాతృపితామహి ప్రపితామహీనాం... గోత్రీణాం
...దాయీనాం వసురుద్రాదిత్య రూపీణాం తదంతర్గత
భా...ర....ము....ప్ర... సం...వా....సాపత్నిమాతృ

మాతామహమాతృః పితామహాతృః ప్రపితామహీనా
..గోత్రాణాం..శర్మణాం..వసురు ద్రాదిత్యరూపాణాం
తదంతర్గత భా..ర. ము....ప్ర...సం....వా నాం...
మాతామహి మాతృః పితామహి మాతృః ప్రపితా
మహీనాం....గోత్రీణాం...దాయీనాం..వసురుద్రాదిత్య
రూపీణాం తదంతర్గత భా...ర...ము....ప్ర.. సం..
వాసుదేవానాం...

ఆత్మపత్న్యాః

సుతస్య

భ్రాతృః

పితృవ్యస్య (పినతండ్రి పెదతండ్రి)

మాతులస్య (మేనమామ),

మాతులస్య (మేనమామభార్య)

దుహితృః (కూతురు)

భగిన్యాః (తోడబుట్టిన పడుచు)

దౌహిత్రస్య (దౌహిత్రుడు)

భాగినేయస్య (మేనల్లుడు)

పితృవ్యసుః (మేనత్త- తండ్రియొక్క సోదరి)

మాతృవ్యసుః (పినతల్లి- తల్లియొక్క సోదరి)

జామాతృః (అల్లుడు)

భావుకస్య (భార్యయొక్క సోదరుడు)

స్నుషాయాః (కోడలు)

శ్వశురస్య (మామగారు)

స్నానికస్య (భార్యయొక్క సోదరుడు)

గురోః (గురువు)

సఖ్యాః (స్నేహితుడు)

ఉపాధ్యాయస్య (వడుగు చేసినవాడు)

వీరిలో రనకు నిత్య తర్కణములో
వచ్చినవారు యెవరెవరుందరో వారి
నందర్ని యీ వక్షసను ఉచ్చరించి
వారి గోత్ర నామములు వసురుద్రా
దిత్య రూపములు భారతన్మృత్యు
ప్రాణాంగతత ప్ర. సం....వా..
మూర్తులనున్న, సంకీర్తన చేయ
వలెను.

(సవ్యం)

పుడుకున్నసంజ్ఞిక విశ్వేషాం దేవానాం చ। కన్యా
గతేన వితర్యాపాద్యాది పంచమాపరవక్ష ప్రయుక్త
సకృన్నహంయాభ్యాన్న శ్రాద్ధం అన్నేన హవిషాశరైవ
మద్యకరిష్యే

ధర్మపిండదాన శ్లోకాః—

1. ఆ బ్రహ్మణోయే పితృవంశజాతా మాతృ స్తదా
వంశభవామదిత్యాః॥ వంశధ్వయేస్మిన్ మమ
దానభూతా భృత్యా స్తరైవా శ్రిత సేవకాశ్చ
మత్రాణిసఖ్యః పశవశ్చవృక్షాన్స్పృష్టాశ్చ
దృష్టాశ్చ కృతోపకారాః॥ జన్మాంతరేయే మమ
సుగతాశ్చ తేభ్యః సదాపిండ మహందాదామి॥
2. పితృవంశమృతాయేద మాతృ వంశతరైవచ
గురుశ్చ కురబిందునాం యేదాన్యేగతివర్తితాః
తేషాముద్ధారణార్థాయ ఇమం పిండందాదా
మ్యహం॥
3. ఉత్పన్నకులవంశ్యానాం గతిత్యేషాంనవిద్యతే
తేషాముద్ధారణార్థాయ ఇమం పిండం దదా
మహ్యం॥

4. ఉత్పన్నకుల వంశ్యానాంగతిర్యాసాంనవిద్యతే
తాసాముద్ధారణార్థాయ ఇమం పిండం దదా
మ్యహం॥
5. యేబాంధవా ౭ బాంధవా యే యేయేజ్ఞుని
వాఃఫవాః॥ తేషాముద్ధారణార్థాయ ఇమంపిండం
దదామ్యహం॥
6. యాబాంధవా ౭ బాంధవాయా యాయాజ్ఞుని
బాంధవాః॥ తాసాముద్ధారణార్థాయ ఇమం
పిండం దదామ్యహం॥
7. అగ్నినాభ్యుగుపాతేన ఉర్బంధేన జలేనవా
దంష్ట్రేభిర్బరుభిర్వాపి శస్త్రైఃజగరశేనవా॥
చండాలాదైర్హతాశ్చన్యైః అశౌచేకయనేమృతాః
తేషాముద్ధారణార్థాయ ఇమం పిండం దదా
మ్యహం॥
8. అన్యత్కులైః ప్రపింగాః పుత్రదారవిపర్జితాః
తేషాముద్ధారణార్థాయ ఇమం పిండం దదా
మ్యహం॥
9. జ్ఞాతేభ్యః అజ్ఞాతేభ్యః॥ విస్మృతేభ్యః తేభ్యః
తాభ్యః ఇమం పిండం దదామ్యహం॥

— X —

మహాలయంలో అర్ఘ్యపాత్రలు, పిండములున్న వేసేక్రమం.

దక్షిణం

ధర్మపిండములు

దుహితాది అన్యైషాం

మాతాః ప్రపితామహా	మాతాః ప్రపితామహా	మాతాః ప్రపితామహా	ప్రపితామహా	మాతాః ప్రపితామహా	ప్రపితామహా
మాతాః ప్రపితామహా	మాతాః ప్రపితామహా	మాతాః ప్రపితామహా	ప్రపితామహా	మాతాః ప్రపితామహా	ప్రపితామహా
మాతాః ప్రపితామహా	మాతాః ప్రపితామహా	మాతాః ప్రపితామహా	ప్రపితామహా	మాతాః ప్రపితామహా	ప్రపితామహా
మాతాః ప్రపితామహా	మాతాః ప్రపితామహా	మాతాః ప్రపితామహా	ప్రపితామహా	మాతాః ప్రపితామహా	ప్రపితామహా
మాతాః ప్రపితామహా	మాతాః ప్రపితామహా	మాతాః ప్రపితామహా	ప్రపితామహా	మాతాః ప్రపితామహా	ప్రపితామహా

ధ ర్మ పి ం డ ము లు

ఉ తరం

ఒక గోత్రం వారి పిండములకు మరియుక గోత్రం వారి పిండములు తగులకూడదు.